

MAGYAR NŐK

LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

lris-lednitel Lednicaky Anikó

ELKÉSZULT

A
MAGYAR NŐK
LAPJA

1943
ÉVI
BEKÖTÉSI
TÁBLÁJA

A
MAGYAR NŐK
LAPJA

1943

ÉVFOLYAMÁNAK BEKÖTÖTT PELDANYAT MUTATJUK BE ITT ELŐFIZETŐINKNEK

A szép, sötétzöld félvászonból készült bekötési táblán a szöveg-aranynyomású. Ára 11 pengő

Az összeg előre küldendő, hogy a táblát portómentesen szállíthassuk

Bekötést nem vállalunk és utánvétellel nem küldhetjük. — A bekötési tábla megrendelését kérjük feltüntetni az összeg küldésekor a csekk- vagy postautalványon

Karády
Katalin

*

Ajtay
Andor

*

BOLDOG
IDŐK

*

SCALA
KASZINÓ

PAPP JENŐ: DISZNÓTOR

VI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM
BUDAPEST, 1944 JANUÁR 20

MAGYAR NŐK
LAPJA
SZERKESZTI
PAPP JENŐ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT,
KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Nem tehetünk róla, hogy valami zsiros költészetet kapott szemünkben a falusi disznótor. Eddig a pesti ember mindig bizonyos élveteg leereszkedéssel beszélt a vidék viharos gyönyörűségéről, amellyel átadta magát a hájastészta és a véres hurka tetejes tányérjának. Bezzeg most kivirul a pesti arc, ha jól sikerült disznóölésről hall. A megregulázott pesti gyomor szimfóniába kezd, mihelyt sültkolbászról kezdenek beszélni a társaságban. Megremegnek az orrcimpák a toros káposzta, az orrjaleves, a friss tepertő és tüdőmájás képzelt illatára. A szellem nem szégyeli magát s az érdeklődés süllyedése miatt eszéágában sincs elpirulni, mikor lelki szemeink előtt felbukkan a füstölt sonka, a finom borsaj, a toka-szalonna és a többi rég nem látott finom melléktermék bűbájos alakja. Még a böllér tagbaszakadt figuráját is előnti az emlékezés rokonszenve s nincs az a szenvedő entellektüel, aki néhány perccel nem áldozna a meleg multnak, mikor a nagy falusi grandguignolról van szó, a disznószúrásról, a sertéspörkölésről, a hajnali felkelésről s a hideg téli reggelről, mikor az egész család reményteljes rémülete mellett életét veszti a dédelgetett hízó, amelyet annyi hónapon át oly hűségesen és biztatóan vakargattak a füle tövében.

Ha tehetnénk róla, bizonyára egy megértő mozdulattal napirendre térnénk ma is a disznótorok gyönyöre fölött és ebbeli igényeinket a szakácsnő elégténe ki, a fehér csempével borított pesti hentesüzletekből. Bátran kétségbe is eshetünk afölött, hogy mekkora izgalmat vált ki egy pesti háztartásban, ha ma a figyelmes falusi rokon egy tál kóstolót küld nekünk a ledöfött állat maradványaiból. Nyomorult emberi természetünknek ez a hullámzása valószínűleg nem valami dicső dolog és négy szemközt be is vallhatjuk, hogy mindannyian megvetésre méltó gyenge jellemek vagyunk. Hihetetlen, hogy minden-kültúra, minden felsőbbség és minden hencgegés ellenére is mennyire hasemberek vagyunk. Azonnal megfeledkezünk a magasröptű gondolkozás-

ról, mihelyt megszólalnak a gyomor szirénái és a disznótorok egy sertéskaraj sziluettjét lobogtatják meg a sóvár tekintetek előtt. Disznóság ez, kérem! . . . Hát mennyire hozzá vagyunk láncolva ehhez a földhöz és ennek a földnek hitvány ajándékaihoz? Azt hittük, hogy a szellem nem ismer határokat, lenézi az alantas festi örömeiket és túlteszi magát, még pedig könnyedén és természetesen az összes gyönyörökön, amelyekkel a terített asztal szolgálhat. A peccsenye aromája a levegőben s egy átsiseregő futam, amely a lábából kél útra, ahol a kolbász sül: és mi azonnal reagálunk. Fügünk ettől a zsírban, vérben és a tűz fölött születő gusztusos enniválótól. Szabályozza hangulatunkat. Befolyásolja kedélyünket. Mozgalmat ébreszt bennünk és felideji a szép napokat, mikor a bőség és olcsóság idején oda se hederítettünk a hasonló gyomorszenzációkra. Eléggé fájdalmas, hogy a természet időnkint figyelmeztet bennünket nyilvánvaló tökéletlenségünkre és egy-egy felsikoltó sertés jajszava visszaránt valamennyiünket a kezdetlegesség felé.

A normális falusiak, minden valószínűség szerint elnézően mosolyognak a pesti ember fentebbi füstölgésén. Nekik nem ilyen idegizgató esemény a disznótor. Ők soha se szakadtak el ettől a dús eseménytől. A világ fejlődhet, a szellem száguldhathat, az igények finnyásodhatnak és csiszolódhatnak: ők tudják, hogy sem a gyomortól, sem a földtől nem lehet büntetlenül eltávolodni.

Ők vele élnek a zúgó erdőkkel és téli tüzelőhiány esetén nem látnak a méltóságos tölgyekben és cserfákban kitűnő tűzifát, vagonszámra. Ők nem úgy gondolkoznak a csillagokról se, a nőkről se, a búzáról se, mint mi, mert közelségükben megőrzik az együttélés titkát, a harmóniát, éggel, földdel, állatokkal és a természettel egyaránt. A derék hízót is sajnálattal szúratják le, a gyerekek valószínűleg meg is könnyezik s a felnőttek sokáig emlegetik. Csak egyben hasonlítunk hozzájuk: mind a ketten — jóízűen megesszük.

Azaz mi csak ennők, ha volna! . . . Mert egyelőre csak a disznótorok kellemes és izgató illata húzódik a vidék felől Budapest elsötétített ege fölé.

A régi Budapest

helye volt Pest népének. Egyetlen tavaszi szórakozása a gellérthegyi búcsú.

Erre az ünnepségre hetekig készült a pesti polgár, aki évente legfeljebb egyszer rándult a zóldbe. Hogy is mehetett volna ki többször, mikor nem volt a Dunán hajóhid és egy budai séta meg a legbátrabbak idejét is próbára tette?!

Amidő kedveltebb szórakozása volt a pesti aranyifjaknak. A Lászlószky-majorra vágattak a városból a köcsnyű „breakk”, a nehézes „victoriák”, a méltóságteles családi „calécek”. Ide reptette Sándor Móric, a világhírű magyar lovasgavallér Musarellit, a legkedveltebb színésznek egyikét.

Szép tavaszi napon történt ez. Lászlószky méregdrága „trakterének” — ez volt a vendéglő neve — valamennyi asztalánál fiatal magnáskisasszonyok csicsergtek. Mikor Sándor gróf megjelent, karján a rózsaszínnapernyős dívával, valamennyi szem feléje fordult, majd felpattant helyéről egy öreg báróné s így szólt hat idősebb lányához — a hét fiatalabbat otthon hagyta — dörgedelmes hangon:

— Lányok, megyünk! Ez a hely nem nekünk való . . .

Néhány perc múlva kiürült a Lászlószky-kert. Csak a dőva maradt helyén és Sándor gróf s kettőjükre irigyen bandzítottak vissza a fiatal urak, akiknek — akarcva, nem akarcva — követni kellett szívük hölgyeit. Akadtak azonban néhányan, élelmesek, akik három óra múltán visszatértek s másnap tudta az egész város, hogy Lászlószkynál lehet csak igazán jól mulatni.

Megtudta ezt Dérnye ifjasszony is s apró levéllet, „handbilletet” küldött Zlinszky szolgabíró uramnak azzal a kéréssel, kölcsönözne neki tíz pengő forintot bankóban, — vagy mint írta — „sájbanc”, mert meg szeretné vendéglőni kollégáit a Lászlószky-majornban.

Ismerve azonban a saját könnyelműségét, Dérnye nem bízta azzal a derék szolgabíróval, hogy készpénzben törleszt adósságát. Mindössze annyit ígért, hogy — ha Zlinszky uram is megtiszteli a vacsorán — „gyöngyem” éneklél kedvenc utózáját.

A LÁNCID SZÜLETÉSE. A Duma, mely tavasszal oly méltóságteljesen kigyózt Pest és Buda között, átka lett az ikervárosoknak. Nem lévén híd a két part között, csónakon igyekeztek egyik parttól a másikra azok a vakmerők, akik hajlandók voltak kockára tenni életüket.

Legveszedelmesebb jégzajláskor volt az átkelés. Egy ilyen zajlás alkalmával született Széchenyi István zseniális agyában a Lánchíd gondolata.

1815-öt írtak. A szép báji Komáromy Györgyné szülőjének órája ezüstös hangon ütötte el az éjjelt. A zene elhallgatott.

— Mi az, füstösök — kiáltott a cigányokra a tancsok egyiké, egy dalás, fiatal báró — csak nem hagyjátok abba?

— Sajnálom, — kiáltott a háziasszony — az óra elhütötte az éjjelt, hamvaszó szerda van. Vége a farsangnak.

A „dugóhúzó”-fürtös kisasszonyok báratosan néztek össze. Sajnálták a farsangot, melynél tündéribbet nem élt meg Pest-Buda. A fehérpantallós, „szélfátta” frizurájú fiatal emberek igyekeztek vizsgálni őket, miáltal átvonultak Komáromyné ebédőléte, ahol éjjeli vacsora kárpótolta a vendégeket az elmaradt táncért.

— Nekünk ugyan befellegzett — sügta egy magyar tiszt barátjának — amint vége a táncnak, Stefi köré sereglenek a hölgyek. Ugy hallgatják, mint a Messiad. — Aber was! — legyintett az osztrák vendég. — A Stefi bolond! . . .

— A nők másként gondolkodnak — felelte a tiszt — s az ebédlő felé intett. Sötét hajú, sápadt, fiatal férfi körül egy tucat szép lány.

A férfi a sötétlő városra mutatott: — Ennek a szegény kis városnak meg kell nőnie — mondta s hangja oly szenvedélyes volt, mint a lázbeteg — meg kell szépülnie. A Dunapartot ragyogó házsoroknak, a hegyeket kerteknek, a pesti oldalát széles utcáknak kell díszítenők . . .

— S mindezt miből, kedves áldomók, Széchenyi István? — fordult egy idősebb úr a fiatalemberhez, aki két év óta, mióta a pozsonyi diétán felajánlotta a Tudományos Akadémia alapítására egyévi jövedelmét, a pesti társaság legérdekesebb alakja lett.

Egy óra elmúlt, mire Komáromyné házból kiléptek a vendégek. Arcukat langyos szél csapta meg.

— Csak nem indult meg a jégzajlás? — kiáltott egy kétségbeesett vidéki fiú hangja — még ma éjjel át kell mennem Budára.

— Hogy gondol ilyet? — szóltak rá a hölgyek. — A jégzajlás már délután megindult, Istenkisértés ilyenkor a Dunán átkelni.

— De nekem át kell mennem — jajveszékelt a fiatalember. — Holnap hazautazom.

— Ne essél kétségbe! — szólt a fiúhoz egy komoly hang — lekísérünk a Dunaparra s én átszónakázom veled Budára. — Ezzel karonfogta a fiút Széchenyi István s vitte a Dunaparra.

A Dunapart koromsötét volt. A parton egyetlen csónak himbálódzott. A csónakos a fejét ráta, mikor a fiatal urak azt mondták: kettő közülük át akar kelni a Dunán.

— Nincs az a pénz, amiért ilyen időben elindulok . . .

— Ennyiért talán mégis elindul — könyörgött a kétségbeesett fiatalember, néhány ezüstöt tartva a csónakos elé. Beültek hát a vékonydangájú kis járműbe. A recsegő jégtáblák közt keletkezett keskeny patakocskákban kerengtek. Bármely percben léket kaphat a dióhéj-csónak.

A csónakos hangosan imádkozott, csak Széchenyi ült némán a lélekvesztő orrában.

Hét órát ütött a budai templomok órája, mikor végre kikötöttek.

— Mire gondoltál ilyen elmerülten, Stefi? — kérdezte a fiatalember.

— Arra, hogy a Dunára hidat kell építeni. Lehetetlen dolog, hogy minden jégzajláskor étetükkel játszának azok, akik egyik parttól a másikra akarnak jutni.

— Igazad van, bátyám — felelte a fiatalember, de magában ezt gondolta — Stefi tényleg bolond . . .

„Stefi” pedig még aznap elmondta barátainak az álom, melyet a Dunán látott az éjjel egy karcsú hidról, mely a város két partját köti össze.

— Lánchíd lesz — mondta határozottan, s a többiek mosolyogtak . . . De Széchenyi István néhány év múlva valóra váltotta álmát.

BACSKAI MAGDA

CORVIN MÁTYÁS király idjében olyan virágzásnak indult a Duna két partján elterjedő úcer-főváros, hogy a királyné kíséretében lévő olasz nemesek némi iriggyeliséssel írtak a váratlan, páratlan fejlődésről . . . Sajnos, nem volt okuk iriggyeliségre. A mohácsi vész után Holt-város lett Budapestből. A templomokat a török istállólou használta, a márvány emlékműveket elhorogta s gondoskodott arról, hogy egyetlen ház maradjon épen. Ebbe a házba költözött az első megszálló: Szolimán pasa.

Vay Mihály, a bástyautcai ház ura, vérző szívvel, de nagy pompával fogadta hivatalan vendégét s — nőtlen lévén — háziasszonyával hűgdt. Vetéssynét nevezte ki . . . Vesztére! . . . Vetéssyné bánatos szépsége — az asszony fiatal férje Mohácsnál elesett — azonnal feltűnt a pasa kíséretének. Hárem-stílusban igyekeztek neki udvarolni. De a gögös magyar nő menekült előlük. Egy ilyen menekülése alkalmával egyenesen hazatért bátyja karjaiba szüleit.

— Mi történt? — kérdezte Vay Mihály, de szeméi oly félelmetesen csillogtak, keze oly lázasan kapott töre után, hogy az asszony ezt felelte:

— Széilemet láttam. Attól ijedtem meg. Ezen az éjszakán eltűnt. Senki se látta többé.

E szomorú emlékü ház sokáig élt. Túlélte a szabadságharcot is. A Bástya-utca környéke „Török-ház” néven ismerte, noha a tizennyolcadik század eleje óta száma volt, mint valamennyi pest-budai háznak. De a derék polgárok sehogyse tudták a számokat megjegyezni. Továbbra is régi neveiken szóltak a házakról. „Borz-ház”, „Hébtogoly-ház”, „Pléhkalapház” volt a nevéik.

Híres ház volt sokáig a Krisztina-ház, majd Seifert-ház, a mai Petőfi Sándor-utcaban. Itt szállt meg budapesti tartózkodása idején a tragikus végű Mária Antónia királyné testvérhuga, Mária Krisztina főhercegnő, férjével, a tescheni herceggel. Mária Terézia, a főhercegnő gondos mamája maga jelölte ki lánya számára ezt az épületet s arra is talált időt, hogy levélben utatassa Grassalkovich grófot a házban készüendő átalakításokra:

„Fontos” — írja, — „hogy konyha és folyosó — Küchl und Gang — építtessék a házban. Vöm szereti a gyomrát.”

A feljegyzések arra mutatnak, hogy az inyenc hercegnek nem volt oka pesti konyhájára panaszkodni. Pazar traktát rendezett a Petőfi Sándor-utcai palotában, melynek termeiben a magyar gavallérok megtanultak „Langaustr”, a bécsiek „toborzó” táncolni.

KIRÁNDULÓHELYEK. Kirándulás . . .! Mily izgalmas értelme volt e szónak a százötven év előtti pesti ember számára! Hány főtt sonka, hány sült kacska, hány foszlós kalács illata merült fel emlékezetében, ha ezt a szót hallotta! S az illatok kódéből kibontakozott a Gellérthegy, mely hosszú évtizedeken át egyetlen kiránduló-

BARNA BÖLÉNY

ÍRTA: Baróti Géza

Házasságuk harmadik évében János megvásárolta a bölényt. Egy belvárosi üzlet kirakatában fedezte fel, ahol hamisított régiségeket s hamisítatlan izléstelenségeket árultak méregdrágán. A bölény véletlenül bukkant elébe. A kirakat közepén állt, egy tükörcserép ezüst tócsájában, leszegve vad, bozontos fejét széles szügyére s roppant csülkeit mereven a sáros talajba merítve, amelyet alkotó művésze bőven kent alája. Mindössze két arasz volt, de fényes és barna cseréptestében a dermát inzulát tombolt félelmetesen. János sokáig nézte a bölényt a kirakatban, aztán belépett a tarka és hangos boltba, ahol a tárgyak hangos, vásári zürzavara fogadta s megvásárolta borosáron. Személyesen ügyelt a csomagolásra, aztán fizetett s feltétlenül a hónap alá szorította, hazasietett.

Anna nyitott ajtót.

Amikor meglátta a testes, nehéz csomagot, elpirult, mert még kezdő asszony volt, házasságuk harmadik esztendőjében, és minden csomagban ajándékot sejtett. János a kezébe nyomta a bölényt, aztán homlokán csókotha s bement kezeltetni a fűrdőszobába. Anna pirosól arccal donogatta a selyempapírt, meg a foszlós, illatos forrácsot, amelyek zilált tömegéből lassan kibontakozott a bölény. Amikor pedig egyetlen asztaluk közepére állította, kezét a szívére szorította s elnémult meglepetésében. János akkor lépett be, kezét szárogatva a fűtőtest fölé, amely szárazon pattogott a falon.

— Tetszik? — kérdezte.

— Gyönyörű, — mondta Anna kissé ijedten s csodálkozva. — Nagyon szép és milyen hatalmas. Micsoda feje van s mekkora mellkasa. — Megsimogatta az állatot s visszakapta a kezét, mintha titkos élet remegésére tapintott volna. János nevetve magához ölelte s megnyugtatta, hogy nem él. Együtt nézegették tovább a bölényt, míg Anna halkán meg nem szólalt:

— Edd hasonlít . . .

— Ne beszélj!

— De igen, — erősödött az asszony. — Olyan vagy, mint ez a bölény. Ez a széles mellkasod, ez a nagy, bozontos fejed . . . János csak nevetett, aztán asztalhoz ült. Az asszony ebéd közben is sűrűn sandított a bölényre, amelyet az íróasztalra állítottak s éjjel egyszer felriadt álmából. Azt álmodta, hogy a bölény életre kel, megrázza rettenetes fejét, aztán kilépett talapatából s juvra, prüszkölve nekünk, hogy elgázolja a lakást, őket, mindent. János megsimogatta a homlokát s addig fogta a kezét, míg el nem aludt. Akkor aztán óvatosan felkelt s az íróasztali lámpa borsárga fényénél szemügyre vette a bölényt.

— Tényleg, — gondolta kényelmetlenül, — mintha hasonlítanánk . . . Mintha valóban lenne köztünk valami hasonlatosság.

*

Sorsuk kezdett jobbrafordulni, mióta a bölényt megvették s az János asztalán állt. János többet dolgozott s írásait jobban vették, mint azelőtt. Egy előkelő lap meghívta állandó munkatársának, darabját nagy sikerrel játszatták s regényét jelentős haszonnal adta ki a vállalat, amely egy évvel előbb szöbe sem állt vele. Elköltöztek a józsefvárosi bérházból s Budán bereltek háromszobás villalakást, amelyhez hall is járt, ez a haszontalan

üres tágasság, viszont erkélyük is volt, meg gyerekcsoba, ahol Andrásnak rendezkedtek be. András, a kisfiuk, akkor volt kétesztendő s egyre ritkábban látta a apját, aki elfoglalt, dívatos ember lett. Állandó kávéházat választott magának s ott írta keserű, méregerős feketék közt a kisebb írásait. Az íróasztalt, ezt a komor, sötét oltárt Billel, ahogy a bölényt elnevezték, arra tartotta fenn, hogy alkosson mellette. Bill ezüst talapatot kapott, amelybe belevették a szerencsés dátumot, a házasság évfordulóját. A következőről azonban megfeledkezett, haza sem ment. Anna délután sétára indult a gyerekekkel a Dunaparttra s megpillantotta Jánost a népszerű kávéház üvegablaka mögött. A színésznővel ült, aki darabjában főszerepet játszott s akivel sűrűn emlegették. Mert akkor már nyilvánították s figyelték rá. Lakásán s törzasszaldánál ifjabb írók és újságírók keresték fel, akik véleményét kérték vitás irodalmi kérdésekben.

Igyeankor leszegte fejét, amelyet utóbb már dús, nyíratlan sörény borított s egy percig fujva meredt maga elé, mint egy bölény, aki tőpreng. El is testesedett, vállai megszélesedtek, mellkasa domborian s hatalmasan feszült kifogástalan inge alatt, amelyre pompás selyemnyakkendő borult. András észrevette a kirakatban s integetni kezdett, de nem látta meg. A színésznő vörhenyes sörényét nézte, amely ingerlően ropkódott az arca előtt. Anna szótlan kézenfogta a kisfiút, hazavitte s nem szólt a találkozásáról semmit. Különben sem lett volna semmi értelme, mert otthonában mogorva lett. Ebéd után lepihent, aztán háziköntőben asztalhoz ült s estig írt. Akkor aztán felöltözött s beköszönt az aszszonyhoz, aki a kisfiút oktatta a gyerekcsoba vajszerű lámpása alatt. Megsimogatta a fiút, hűvös csókot váltott Annával s elsietett. Nemsokára felült a kávéházban hatalmasan és komoran. Egy kezdő újságíró kimondta a háta mögött:

— Itt a bölény . . . Olyan nagy és komor, mint egy bölény . . .

Ez aztán rajtaragadt.

Valóban súlyos volt, zordon és magányos. Tiszteletkés és féltek tőle, de senki sem szerette. Ezt azonban észre sem vette, mert sohasem nézett körül, csak ült lehorgasztott fejjel, vagy a színésznő kármán ajkai bámulva, aki az új szerepet sürgette.

*

Igy múlt el pár év. Minden sorát arannyal fizették már, az irodalom előkelő és magányos bölénybikája volt, akinek az egész céh kitért s egyöntetűen útálta. Az új lakásból már villába költöztek, ahol nem lakott más. Egy farsangi nap, amikor kivételesen otthon ebédelt, az asszony bement a szobájába, amely a villa tornyában volt s leült széles heverője mellé.

— Csütörtökre vendégeket ívtam, — mondta közömbösen, mert akkor már állig volt valami közülük egymáshoz.

— Az államtükörékat? — kérdezte álmosan.

— Nem . . . Azok már elutastak. Néhány fiatalabb író, újságíró és színész. A szakmá . . . Megérdemlők már egyszer . . .

— Jó, — mondta s lehunyta a szemét, — intézd el!

Csütörtökön korábban hazatért. Nem érezte jól magát a kávéházban, a

szerszerkesztőségben sem. Felszaladt a színésznőhöz, aki gyöngéltkedett, de onnan is elmenekült, mert undorodott a lakás émeletítő orvosság- és parfümszagától, gőzfűtésének fűledt nyirkosságától. Nála már pompás kandalló fűtött . . . Hat órakerék érkezett haza s egy darabig gyalogolt a friss hóban, amely rugalmasan ropogott a lába alatt. Anna a konyhában vezényelt, András játszott valahol. Szobájába ment, ledől s rövidet aludt. Már sötét volt, amikor felébredt. Megmosdott s átöltözött. Be küssé megnyugtatta, mert férfi volt s hitt abban a babonában, hogy a friss fehérnemű, a bőrre fecskendezett kölnivíz megfiatalítja az embert. Később benézett a fűhöz, aki most is tanult, kissé rövidlátóan kutatva a betűk értelmét. Pár percig ült ott, egy kényelmetlen, alacsony karosszékekben, aztán szegyenkeze kiment. Eszébe jutott, hogy nem tudja, hányadik osztályba jár a fia.

Nyugtalan lett.

Féltizkor betörték a vendégek. Frissen, kicsipett orral és kicsattanó arccal özönlöték el a lakást, mint a szérzet neveletlen alsóbbrendű papjai s mindent felültek. A büffelt feljárták, vidáman és tehetségesen ittak. Keserű szájjal ült közöttük s Annát figyele, akinek arca kipirult, szép, rugalmas barackhúsa fezesen ragyogott s ropkódott a vendégei közt. Éjjelkor már egetverő ricsaj csörömpölt a házban. Egy félbolond, fiatal újságíró valami rézedényen megsikált, a többi meg korusban üvöltött hozzá.

Nem bírta tovább.

Hirtelen fölállt és a szobájába ment. Senki sem törődött vele, csak Anna, aki felnézett, de énekelt tovább. Odabenn meggyújtotta a villanyt s első pillantása a bölényre esett, amint gögösen és diadalmasan állt az asztalon, mint egy bölény, akinek apró, véreses szeméből gonoszág szákrázik pirosan. Elketlen harag jutotta el, felkapta s úgy csapta a sarokba, hogy ezer darabra fröccsent. Epp a lyukas, hitvány cserepeken gázolt, amikor Anna belépett.

— Mi történt? — kérdezte ijedten.

János melegen elmosolyodott s Annába karolt.

— Semmi, kedves . . . Valaki leverte ezt az undok, vén, vacakot . . . Nem kár érte . . .

Kinn felharsant a gramofon bádóhangja, mire átölelte Anna derekát s szégyenlős, kisfiú-mosollyal lehajolt hozzá:

— Táncolhatnánk egyszer mi is, Anna . . .

E S T E

Nyugatra folyt az égi tűz,
Sötét volt már Kelet,
Bús lombjával egy parti tűz
Imára csengett.

A messi fény homályba nyúlt,
A fák leborultak
S éjszakába ment az út,
Keresni a mulat.

DARÁZS ENDRE

GYOMAY GYÖRGY:

A TISZAI RÉVÉSZLEGÉNY

A komp olyan lomhán úszott a sárga víz fölött, mint egy lefött fekete madár. A rozsdabőrös drótkötél mellett — mely lógott a két part között — Kotormány András állt. Ő igazgatta a nyikorgó facsigát, meg a kiskötelet, aki a kompot tartja. Mögötte népek álltak ünneplőben. A komp közepén kocsi hallgatott. A kocsi dereka frissen kaszált fűvel volt tele. Azon feküdt a fekete koporsó. Előtte, a fűbe nyomva, a kereszt ágaskodott. Itt nyugszik Kotormány Gábor, élt huszonöt évet, magyarázta a kereszt-komor szótlansággal. És a kocsi mögött Virág Erzsike következett rózsacsokorral.

A csokor akkora volt, hogy eltakarta a lány félkarját. Piros, fehér rózsák ékeskedtek benne. És a népek ájtatosan nézték a virágokat. Nézték a fehér ruhába öltözött szomorú lányt. És arra gondoltak, hogy nyilván ez volt a Kotormány Gábor igaz szeretője. Mert másnak nem is illene, hogy csokrot hozzon utána, amikor szagosfüvön viszik az örök csendességek tanyája felé.

A komp szótlánul úszik a sárga vizen. A partokról riadtan néznek rá az ezüstös ruhájú nyárfák. A fájóslábú fűzfák utolsó búcsút intenek levelkeikkel neki. A koporsó fölött partifecskek cikáznak el fekete ruhában. Kotormány András pedig hálgyogos szemmel fogja a komp elején a kiskötelet. Nézi a facsigát, amely sírva forog a drótkötél kigyóteste fölött. És arra gondol, hogy de keserves is az emberi élet.

Mert itt van az ő egyetlen fia, aki itt révészkedik vele már, mióta csak kikerült az iskolából. Tegnapelőtt még olyan egészséges volt, hogy elhangzott a nótája a Dögtiszáig, egészen az abádi révig. Tegnapelőtt még ő engedte le a vízbe a drótkötelet, amikor a gőzhajó dudája a távolban megszólalt. És ő is húzta fel a szerszámot, amikor a hajó a komp irányában áthaladt. És most ez az erős legény ott fekszik a szagosfü tetején, a kocsin, mozdulatlanul.

Kotormány András odanéz a kocsi. Pillantása végigfut a koporsón. S most az cikán át koponyáján, hogy olyan boldogan éltek ők, abban a kis parti kunyhóban, amit ketten csináltak, mint az angyalok. Soha egy szóváltás nem volt köztük. A felesége minden nap kihozta nekik a faluból az ebédet, meg a vacsorát. Vasárnap tisztaalkodni felváltva hazajártak. Olyankor benéztek a kocsiába is, mert futotta a keresetből. A legény esténként eljárógatott a lányokhoz. Ő várta türelmesen és eltökélte, hogy ő is épp olyan volt legénykorában. Néha a fia borral, Johánnal kedveskedett neki. Ő meg halpaprikással várta haza az éjjeli koncsorgásokból. Így ment ez takarosán tegnapelőttig, míg ide nem jött a partra az a rakott kocsi, amelyik a nagy szomorúságot hozta.

A sárga víz csókolgatja a komp oldalát. Kotormány András pedig újra maga előtt látja a rettenetes jelenetet. A rakott kocsi nagy robozással lezúdul a kompra a meredek partról. A tülös meredekségen azután nem bírták felhúzni a lovak. A hátsó kerekek alá tartókat kellett rakni, hogy a kocsi vissza ne faroljon a Tiszába. Ilyen tartót tett a hátsó kerék alá a fia, amikor az átgurult a mellén. S ő ott maradt mozdulatlanul a forró agyagon.

Az öregember most Virág Erzsikét nézi. Ez volt hát a szeretője, állapítja meg. Ez a szép lány. Azért hozta a rózsákat csokorba. De nini, mi az? — ugrik fel most a pillantása a partra. Ott is várakozik egy lány virágokkal.

A komp közeledik a part felé. A népek szeme a magasba mered.

— Ni, ott meg Barka Julis várakozik búcsúcsokorral — suttogják egymásnak és Virág Erzsikére lesnek. — Hát

két lánynak is udvarolt Kotormány Gábor? Kettőt is hi-tegetett egyszerre? Vagy a két lány közül azért jött el a temetésre az egyik, hogy a halott titkos menyasszonyának mutassa magát?

Virág Erzsike is észreveszi a parton álló, fehér ruhás lányt. S kezében egyszerre megremeg a csokor. Úgy érzi hegyes vas kaparja végig belülről a mellét és a torkát. Igaz lehet ez, kérdezi önmagától. Barka Julishoz is járt volna Kotormány Gábor? De hiszen, ha ez igaz, akkor őt becsapta. Mert neki suttogta mindig a fülebe, hogy ősszel elveszlek, ősszel gyűrűt húzok az ujjadra, édes kis Erzsikém.

Virág Erzsike legjobban szeretné, ha ő is ott feküdne a koporsóban, a szagosfü tetején. Nem látja a ragyogó, ezüstös délutánt. Nem látja a sárga vizet, a meredek partot. Csak Barka Julis látja, aki úgy várakozik a magaságban a virágjaival, mint egy fehér szobor. S végtelenül megalázottnak, becsapottnak érzi magát. Hogy tudta ezt megtenni velem, Gábor — susogja a koporsó felé és szemét előüti egyszerre a könny esője.

A komp lassan kiköt a parton. Elindul a kocsi a meredeken fölfelé. Méltóságteljesen ballagnak utána a népek. S amikor felérnek az útra, mely a tanyai temető felé kacs-karingózik, két lány áll a koporsókocsi mögé: Virág Erzsike és Barka Julis. És mindegyik úgy szorítja virágjait a szívéhez, mintha aranyból lenne minden rózsaszirm és gyémántból kötöztek volna bandába minden zöld levelet.

Elindul a szomorú kocsi. A két lány lehajtott fejjel lépkedni kezd egymás mellett. Egymásra nem pillantanának a félvilágért. Arcuk sápadt. Kezükből remeg a virág. Mert a nagy tétemény még most következik majd, a temetőben. Ott a sírba valóságosan csak az igaz szerető dobhatja le csokorját. A sírnál csak egyetlen lány mondhat örök búcsút a halott legénynek. De melyik lesz az a kettőjük közül, ha mind a kettő az igazának tartja magát? A kocsi lassan beér a temetőbe. Az emberek leveleszik a koporsót. Odaállítják a megásott, éhesszajú sír mellé. Kocsin megérkezik a faluból a pap, meg a kántor. Elmondják a temetési imádságokat, de olyan takarosán, hogy mindenki sír, mint a gyerek. Aztán a sírásó kézbe-kapja a kapát. S szétnéz a gyászolókon. Mintha csak kérdezné: akartok utoljára még valamit?

Megmozdul ekkor a Virág Erzsike karja. És a rózsacsokor csendesen lehull a gödörbe, a fekete koporsóra.

Most egy siktítás hallatszik. S a Barka Julis hangja sír a rögök fölött.

— Hozzák fel onnan azt a csokrot. Az én virágom illeti meg Kotormány Gábor! — kiáltja sápadtan a lány és a virágját úgy a szívéhez szorítja, hogy mind összelapul.

Nagy csendesség van a temetőben. A gyászolók meredten hallgatnak. Figyelik a két lányt. Mi lesz velük? Kihozatják a ledobott csokrot a sírból? Vagy mást csinálnak? Igazságot nehéz köztük tenni, mert csak ők tudják, kit szeretett Kotormány Gábor.

Mikor legfeszültebb a pillanat, egy öregasszony áll a két lány közé. A halott legény anyja. Az öregasszony megfogja a Virág Erzsike kezét is, meg a Barka Julisét is. S int, hogy a másodék csokrot is dobják a koporsóra.

Lehull az utolsó üdvözlés a fekete deszkára. A két lányból egyszerre kitör a sírás. Az öregasszony átöleli őket. S úgy tartja őket mindaddig, míg örökre el nem takarja a sárga föld az ő egyetlen, szerelmes, hazug-csóku fiát.

SZÍNHÁZI KRÓNIKA

Elmondja: Baróti Liza

Manfried Rössner bécsi szerző kétszemélyes színpadi pralinéját inkább a bécsi színházi cukrászat, mint az irodalom remekművének könyvelhetjük el. *Első Anna és Harmadik Károly* történetében ugyanis arról van szó, hogy egy fiatal zeneszerzőhöz beállít Anna, e néven első a férfi életében s leckét akar venni a magasabb zenei műveltségből. Károly (e néven a harmadik) bohémen és kócosan él, ahogy az kezdő zenei titánokhoz illő s habozás nélkül belszeret az első női teremtménybe, aki elmosogat a konyhán, kisúrolja a fürdőkádat s porszívóval gyötri a szőnyegeket. A legénylakásból csupán ez a házias és jótékony tündér hiányzik, mire a szerző nyomban összeházasítja vígjátékának két szereplőjét s közéjük dobja a szakmai féltékenységet. Ugyanis Károly »komoly« zeneszerző és operát ír, míg a gyakorlati és élelmes Anna az operettre esküszik. Károly operáját a kiadó elutasítja, ámde kiderül a kottyeles telefon révén, hogy a zord üzletember nem más, mint Anna első udvarlója, akivel a fiatalasszony az Operában találkozik, éppen a bukás estéjén s meggyőzi arról, hogy Károly tehetséges, az opera megérdemli a színpadot. A randevű azonban kisül s egy pillanatra komoly feszültség támad a habzó idillben, míg Károly is tudomást nem szerez Anna »hűtlenségének« okáról és eredményéről. A felhő elvonul s a fiatalok a kettős premierre készülnek. Károlynak az operáját, Annának pedig az operettjét mutatják be.

A vidám és csiklandós kis komédia fölött a kétszemélyes darabok primőr-veszélye, az unalom lebegne, ha Rössner nem értené a doigát s ebből a csillogó semmisségből nem kavarva három felvonásra, sőt hat, vagy hét képre elegendő anyagot. Persze, nincsen egetverő irodalmi becsvágya, mélységet és drámát nem tud teremteni, mert a massa híg és langyos, s csak felszíne van. A két szerepet a helyzetek dirigálják, a véletlen, az ártatlan csipkelődés, meg az ifjúság heveny naivitása, ez az édes, fényes és rózsaszín tortamáz, amely légmentesen elzárja a két serdülő jellem igazi tartalmát. Károlyról csak annyit árul el a diszkrét szerző, hogy félszeg, ügyefogyott és

bátortalan; Annáról viszont annyit, hogy szende, ártatlan, becsületes és jó. Elég ez egy vígjátékhoz? A gyakorlat szerint elég, ám ahhoz

I. Anna és III. Károly

már kevéske, hogy eloszlassa gyamunkat: szó sincs itten zsenialitásról, csak fejlett szerzői technikáról és szívós ügyességről. *Molière* és *Shakespeare* után könnyűnek illé-

Várkonyi Zoltán és Szelezckzy Zita

konyának és légüresnek érzik a mutatvány. Még az a szerencse, hogy közbeiktatták a Betnár-féle robinzonádot s így a klasszikusokat követő modern sorozat Rössner javára dől

el. A színházat igazolja, hogy szerepet akart adni a rég hallgató *Szelezckzy Zitának*, aki ezt az eleven grüberlét játssza.

Az előadás elsőszámú meglepetése, hogy a fordítást *Bubik Árpád* jegyzi, aki a vígjátékot importálta s átültette vígan pergő magyar nyelvre. Az az érzésünk, hogy magyarul valahogy könnyedebb és szénsavasabb a harmatos történet s lehet, hogy ez a fordító érdeme, *Pünkösti Andor*, mint rendező fémjelzi az estét, amely pontosan annyit nyújt színészi teljesítményben, mint Rössner az irodalomban. *Szelezckzy Zita* úgy viháncol az ártatlan szerepben, mint egy kánikulai tuss alatt. Csiklandós örömmel, frissen és éhesen hasznosítja mufurc lényének valamennyi előnyét. Kedvességén, természetességén, üdítő őszinteségén múlik minden, mert egy villanásnyi játékkal, néhány másodpercnyi nagy színészi teljesítménnyel ott is segít, ahol maga a darab zötyögni kezd. Akkor élvezetel lubickol, hogy néha az az érzésünk, egyedül is eljátszhatta volna a darabot a — telefonnal. *Várkonyi Zoltán* — ez régi nyílt titok — nem szerelmes színész. Karakteréhez és fizimiskájához egyaránt nem megy az a bonviváni »negéd«, amelynek nincs is birtokában. Maga érzi legjobban a művészi fonák béklyóit, mert minduntalan elfullad mesterként őszintesége, nem találja a helyét és hangját, nem tud a vonzó és hódító bohémia szimpatikus pongyolaságában tündökölni. Legtöbbször úgy érezheti magát, mint egy páncélba öltözött középkori sorkatona — biciklin. Néha kitör belőle igazi színészi temperamentuma, akkor azonban a darab elnehezül és megfeneklik. Két hangulatos betétszámot írt a darabhoz *Csanak Béla*. *Neogrády Miklós*nak sikerült az ékszerok méretű színpadot kétoldalt egy fürdőszobával és tenyéryi gázkonyhával megtoldani. Az ötlet szellemes és alkalmas ad *Szelezckzy Zitának*, hogy a porrongyot a nézőterre rázza ki, egyenest a nézők fejére. Ha más nem is, ez a játék megteremtí a kontaktust színpad és nézőter között. Igaz, hogy a Madách Színház ifjú hagyományai szerint másfajta érintkezést vártunk...

Nagy Dániel: Biciklizzen-e A FIATAL LEÁNY

A philadelphiai Stender Company, néhány évvel a háború kitörése előtt, új reklámformát vezetett be kerékpárgyártmányainak elterjesztésére. Két-háromszáz vidéki leánykát szerződöttetett, akiket kerékpárra ültetett és bejáratta velük az Egyesült Államok bizonyos részeit. A leányok, akik ellátást és fizetést kaptak a gyártól, válogatott szépek voltak s valamennyien a serdülő kor, tizenhárom-tizenegyedik évében. A leánykák színes lepkekosztümökben kerékpároztak, a gyár nagy gondot fordított rá, hogy külsejük vonzó, „hódító” legyen. A reklámútaszás évekig tartott, a reklám-kisasszonyok közben nagylányok lettek s keresetükből szép kis hozományt gyűjtve, falujukba visszatérve, valamennyien férjhez mentek.

Eddig a dolog rendben is lett volna. Az újdonsült asszonyiták boldogok voltak, — valameddig. Multak a napok, az évek s az ifjú feleségek sírdogálni, panaszkodni kezdtek. Előbb csak meghitt családi körben, azután egyikük-másikuk elpanaszolta titkos bánatát a falu lelkészének is. Mannhert abbé, a falu papja, figyelni kezdte az állapotokat, átnézte az anyakönyvet s meghökkent. Megállapította, hogy együgyűn az években hetvenen kötöttek házasságot s hetven házassákból, három év leforgása alatt mindössze tizenöt fiatal asszonynak született gyermeke.

A megdöbbentő eseményről jelentést tett felesleges hatóságának s a polgári hatóságok bevonásával megindult a nyomozás, a rejtély megoldására. Kényes kérdésről volt szó, a nyomozás csak privátosan haladhatott előre s így jutottak el a Stender-féle kerékpárokig. Megállapították, hogy a hetven falubeli asszonyka közül ötvenen voltak szerződésben a bicikligyárnál s mint serdülő leánykák, évekig kerékpároztak reklámhölgyi mivoltukban. Az elindult vonalon továbbhaladva, felkutatták más falvakban is a hajdani bicikliző kisasszonyokat s megállapították a rideg valóságot: a fiatal anyák meddőségét. Beható orvosi vizsgálatok következtek, melyek eredményéről ír. Cohen egyetemi tanár hatalmas szakvéleményt készített s többek között a következőket mondja:

— Az uterus betegségei, melyeket a bicikliző leányoknál tapasztaltam, kétségkívül a túlzásba vitt kerékpározás következményei. Ez az oka annak, hogy anyai örömlökben részük nem lehetett. A fejlődésben levő leányok nagyon érzékenyek minden fizikális és lelki hatásra, törékenységük, a fiukéhoz viszonyítva,

igen szembetűnő, szinte bámulatraméltó. Ezért kell vigyázni nagyon a fejlődő leánygyermek egészségére, munkakörére, lelki életére. Az elváltozások, melyeket az évekig folytatott megerőltető kerékpározások hoztak létre, szembeszökőek. A tartószalagok nagyfokú meglazulása s az ezzel járó görcsös idegességek, valamennyi fiatal asszonynál fellelhetők voltak. Akadtak közöttük fibromás megbetegedések, sőt fibromiák, melyek operatív beavatkozást kívántak. Ha figyelembe vesszük azokat a sajátosságokat, melyeket a kerékpározó leányoknak végezniük kell, nem lepődhetünk meg a biciklizés következményeinek láttán. Gondoljuk el, hogy óránként százhusz—százötven ütemes nyomást végeznek a hasizomra, minek következtében az anyaméh nyálkahártyája surlódási folyamatot kénytelen végezni s a fokozódó, állandósuló irritáció előbb-utóbb reakciót eredményez. A tartószalagok meglazulása, szinte a bizonyosságig velejáruja a fiatal leányok túlzott biciklizésének s még jó, ha csak ennél maradnak. A fejlődésben levő szerv elferdülése szintén majdnem bizonyossággal következik be a sokat bicikliző leányoknál, ami már egy-

magában is kizárja az anyaság lehetőségét. Természetesen, orvosi beavatkozással, ha túlságosan sokat nem késünk, a bajon még segíteni lehet. A helyzet azonban az, hogy — miután különösebb fájdalommal ezek a bajok nem járnak, — orvoshoz elkésvé fordulnak a meddőségre kárhóztatató nők, pedig a bajt helyrehozni már sokkal nehezebb, vagy egyáltalán már lehetetlen is akkor, mikor a szervezet az öregedés korszakába érkezik s a beteg részek hajlékonysága megmerevedik.

Az uterus megbetegedéseken kívül van egy másik, nagyon érdekes következménye is a mértéktelen, vagy rendszeres, megerőltető biciklizésnek. Ez pedig: az elférfiasodás. A női alak a férfiaság

felé tör s miután fejlődésben levő szervezetről van szó, több-kevésbé meg is mutatkoznak az eredmények. A bicikliző fiatal leány idomai eltorzulnak. Tompora megnövekedik, izmos csipői erősek, kiállók lesznek, nemcsak az izmosodás következtében, hanem a medence- és csipő-csontok dudorai miatt is, amiket a biciklizés ezekre a fejlődésben levő, gyöngye csontozatokra kényszerít. Ugyanis, a szervezet minden külső behatás ellen ösztönösen védekezik: a szükségletnek megfelelő izmokat, csontalkati elváltozásokat hoz létre azért, hogy ezzel a változással megfeleljen a szervezetre erőszakolt feladatnak, hogy kivédje és elviselhetővé, könnyebbé tegye a behatások ostromát. Ilyen behatás a pedálynomkodás következtében keletkezett s a szervezetre nehezedő fölös teher. Szinte magától értődik az is, hogy a szervezetre nehezedő fölös teher a szívet is erősen igénybeveszi, a bicikliző szív előbb csak hevesebben kalimpálgat, azután — ha állandósul az erőfelfejtési szükséglet, — elkezd növekedni s hovatovább az egészséges kis szívből lesz egy táguult szívecske, ami azután, a hanyatló korban nagyon is erélyesen érezteti majd kellemetlen hatását. Kihagyogat s nemcsak teherbíró képessége csökken, de élettartama is.

Mindezeket kívül van még egy érdekes hatása a biciklizésnek a fiatal leányokra. Nemcsak vonalaik férfiasodnak el, hanem az arcuk is. A szenvedélyes, folyamatosan bicikliző fiatal leány arca lassan elveszi azt a kemény merevséget, ami tönkreteszi szépségének harmóniáját. A bicikliző leány leszokik a nevetésről s ezzel úgy jár, mint az a virág, melynek elrepült igéző illata. Ha ehhez még hozzávesszük azt a kemény, férfias járást, mely szintén a biciklizés velejárója, joggal feltehető a kérdés: biciklizzen-e a fiatal leány?

Miután ma, a kerékpározás általánosan elterjedt divat, vagy inkább kényszerközlekedési eszköz, nem árt, ha a kérdésre válaszolva, precíznek leszünk.

A normális keretek között végzett kerékpározás nem ártalmas, sőt sportnak is üdítő. Ez minden korosztálybeli hölgyre egyaránt vonatkozik. „Felnöttebb” hölgyek számára ott kezdődik a káros biciklizés, amikor pedálozás közben érezi kezdi azt, hogy szívének van. Ekkor: szálljanak le a kerékről és gyorsan adják el a biciklit. Ha nem sietnek és tovább bicikliznek, kamatot fognak fizetni, ami borsos is lehet.

Fejlődésben levő, fiatal leányok szintén biciklizhetnek, csak ne sokat. Ne annyit, mint a philadelphiai gyár reklám-kisasszonyai. Túlozni nem szabad. És cigarettát szívni sem szabad, még hosszú szipkából sem, biciklizés közben. Ez már nem is tilalom, hanem bűn, a szegény kis pihegő szív ellen.

A régi asszony

Az öregúr mégegyszer megállt a tükkör előtt és végignézett magán. Vidám volt, jókedvű. Még fityörészett is. Különösen a nyakkendője tetszett, a keskeny pirossávi nyakkendő.

Szivarra gyújtott s aztán megindult.

Kint ragyogott a napfény, friss illat úszott a levegőben, a kék égen vakító, fehér felhők úsztak. Az öregúr ment, vidáman, jókedvűen. Az asszonyra gondolt, akihez most felmegy... Márta... Isten tudja, micsoda kis ostobaságon veszték össze, akkor régen, aztán a leány férjhez ment, máshoz... És ő is megházasodott... Hosszú évekig nem is találkoztak. Mikor egyszer, véletlenül, megint szembekerültek valami társaságban, akkor az asszony már özvegy volt. Most aztán özvegy ő is, egy éve... és most...

Az öregúr ment, boldogan, jókedvűen fityörészve.

A lépcsőn felfelé azért elfogta valami könnyű kis remegés, de csak becsengetett. Maga az asszony nyitott ajtót.

— Milyen szép, hogy eljött... bár én előbb vártam...

— Igen, — felelte az öregúr, — én jöttem volna... de hát mégis, ugye a gyászév...

Az asszony bevezette a szobába, leültek és néztek egymásra.

— Hát meghalt szegény Katus?

— Meg.

— En mi lesz most, Tamás?

— Hát, Istenem, — az öregúr köhögött, — majd találkoznak néha, ha maga is akarja... és aztán...

— En? Persze, hogy akarom.

A férfi nézte az asszonyt. Még bizony nagyon szép, — gondolta magában, — csak éppen a haja lett ősz és az arca fáradtabb egy kicsit. Elmosolyodott:

— Milyen csinos maga, Márta, milyen fiatalos.

— Ó, — az asszony nevetett, — maga sem panaszkodhat.

— Pedig öreg vagyok már.

— En is.

Az asszony felkelt, odalépett a férfihez és szeliden megsimogatta a haját:

— Látja, Tamás, milyen másképp lehetett volna...

— Igaz, — bólintott a férfi, — másképp... De hát maga kezdte...

— Maga meg folytatta.

— Azért mégsem kellett volna olyan gyorsan férjhez menni.

— En vártam. Maga nem jött. Hát mit tettem volna mást?

— Igaza van, persze.

— Mondja, Márta, boldog volt? — kérdezte az öregúr.

— Isten tudja, — vont vállat az asszony, — sokat gondoltam magára. Tudtam azt is, amikor megházasodott. És bizony, nagyon rosszul esett — elmosolyodott és a férfira nézett, — és maga boldog volt?

— En? — az öregúr lehajtott a fejét — boldog voltam.

— Boldog? — a kérdésben kis szemrehányás borongott, igazán?

— Katus jó asszony volt, — az öregúr csendesen beszélt, — szeretett. Nyugodt, csendes életem volt mellette. Olyan asszony volt, aki úgy él az ember mellett, mint valami hűsleges, meleg őszi fény. Szinte észre sem vesszük, hogy van.

— Nem szerette?

— Nem tudom, — az öregúr sóhajtott, — lehet, hogy csak megszoktam. Az ember úgy megtörődik az életbe. Olyan sokat várunk és olyan keveset kapunk. Látja, én szerettem magát, el sem tudtam képzelni, hogy mással élem le az életemet. Bizony sokszor gondoltam magára. Talán ő is megérezte... Katus...

Megint csend lett.

— Nagyon szerethette magát, — mondta az asszony és nézte a szőnyegen vibráló fényeket.

— Hát igen, — bólintott az öregúr, — megértünk szépen, csendesen, jó asszony volt. Csupa szív. Csupa lélek.

— Csupa lélek, — ismételte halkan az asszony.

Hosszú csend szakadt közéjük. A falon az öreg óra ütni kezdett. Az öregúr számolta...

Hirtelen felkelt:

— Hát... én megyek...

Az asszony nem szólt semmit, kikísérte az ajtóig.

— Isten vele...

— Isten vele, — mondta az öregúr — ne haragudjék...

hogy feljöttem...

— Ó, dehogy...

Az öregúr még állt, kicsit bizonytalanul, kicsit tétován, aztán megindult lefelé. A harmadik lépcsőfoknál hallotta, ahogy becsapódik az ajtó.

Menekülés

Az asztalon ott volt a levél, mindjárt legfelül és kihívó, gúnyos tekintettel nézett Péterre.

— Micsoda vakmerőség, hogy egyáltalán írni mert...

Fogta a levelet, gyors mozdulattal széttépte és a papirkosárba dobta. Aztán boldogan lélegzett föl.

— Nézzük csak tovább — mondta maga elé halkan, — mi jött meg...

De csak figyelmen kívül rakosgatta egymásután a többi levelet, újságokat. A papirkosárra nézett:

— Eh, csak semmi ostobaság.

Elhatározta, hogy dolgozni fog. Ma jött be először a hivatalba azóta... Elmosolyodott. Azóta...

Megnősült, tegnap jött meg a nászútró, most minden összehalmozódott, akták, szerződések, keményen kell dolgoznia.

A gépirókiasszonyt hívta be, igen, egész délelőtt diktálni fog, így majd csak eltelik az idő, csak semmire sem gondolni, Amíg Péter diktált, újra csak a levélre gondolt.

— Mi lenne — töprengett magában — ha megnézném... hátha pénzt kér, talán szüksége van valamire, igen, küldök neki és megírom neki, hogy többé ne zavarjon. Hiszen szakítottunk... vége...

Rászólt a lányra:

— Menjen ki kérem...

A lány, vézna, vékony kis teremtés, ijedten nézett rá és majdnem elsírta magát, ahogy kihátrált a szobából.

Péter, ahogy egyedül maradt, odaugrott a kosárhoz, kiszedte a papirdarabokat és óvatosan sorba rakta őket.

„Hatra várlak, nálam.“

Pétert határtalan düh fogta el:

— Hát azt hiszi ez a nő, úgy lesz minden, mint régen, csak ír egy levelet, hogy hatra vár és én megyek, rohanok hozzá.

Egész délelőtt nem dolgozott semmit.

Kiabált az osztályvezetővel, leszidta a titkárát.

Végre nagyon elszégyelte magát.

Szóltanul indult meg hazafelé.

Othton is szóltalan volt: nem nyúlt az ételhez, csak a tányóját nézte. A felesége ijedten kérdezte meg:

— Édes, csak nincs valami baja?

— Semmi, semmi — mondta gyorsan, de úgy érezte, hazudni kell valamit és idegesen tette hozzá, — megfájdult a fejem.

— Nem szabad annyira izgatnia magát — mondta az asszony kedvesen, — most pedig jöjjön azonnal, le fog szépen fektüdni, én majd vizesruhát teszek a fejére.

A felesége odaült az ágy szélére. Kedvesen megsimogatta az arcát. Máskor ez olyan jól esett volna, de most égő szegyenel töltötte el. Itt ez az asszony, azép, kedves, szereti őt, szereti fehér tisztasággal, ő pedig mindig arra a másíkra gondolt.

Megfogta a felesége kezét:

— Édes, szeret maga engem?

— De Péter, hogy kérdezhet ilyet? ...

Mindent be fogok vallani — gondolta magában, — legalább nem fog elengedni, igen, szólok...

— Édes, — szólt az asszonyhoz, — szeretnék valamit mondani...

De ahogy annak tiszta, kék szemébe nézett, elfordította fejét és halkan mondta:

— Hatra be kell mennem, igazgatói files lesz...

— De hiszen beteg, — mondta csendesen az asszony, — maradjon csak itthon.

— Nem lehet, el kell mennem...

Az asszony sóhajtott. Soká maradtak így, mozdulatlan hallgatásban.

Egyszerre a felesége gyengén megérintette:

— Hat óra lesz mindjárt.

Lassan, szinte öntudatlanul öltözött. Mozdulatai szögletesek, darabosak voltak. Az ajtóban mégegyszer megcsókolta az asszonyt, kedvesen, gyöngéden.

A leány folyosóján megállt, rátámaszkodott a korlátra és nézett le a szédítő mélységbe. Lehúnyta szemét. Valahol ütni kezdett az óra. Ő számolta:

— Egy... menekülni kellene... kettő... hullani lefelé... három... széttárt karral... négy... levegő zúgna el a füle mellett... öt... és vége lenne mindennek... hat...

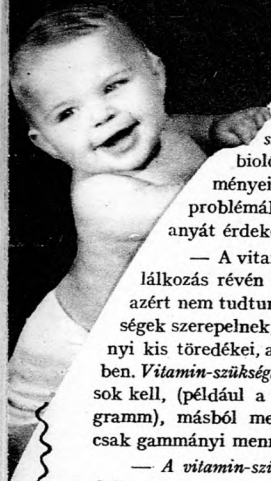
Áthajolt a korláton s nézett le a mélységbe. Megborzongott. S akkor egy arc nézett rá vissza. Egy szelíd, jóságos arc. A feleségé. Keserű, fáradt mosoly húzódtott arcára:

— Milyen gyalázatos vagyok...

S aztán, elöntötte a keserű szegyen, lassan megfordult és megindult lefelé a lépcsőn.

De amikor az utcára ért, már sietett! Menekült... Haza!

D-vitamint a gyermekeknek

Dr. Tangl Harald egyetemi magántanár-al, a vitaminok kiváló tudásával és nagynevű kutatójával ezúttal az *angolkórról és a D-vitamin fontos szerepéről beszélgetünk.* A kiváló biológus a kutatások legújabb eredményeire hívta fel figyelmünket és olyan problémákra mutatott rá, amelyek minden anyát érdekelnek:

— A vitaminokról tudjuk, hogy általában táplálkozás révén kerülnek szervezetünkbe. Régebben azért nem tudtunk rólok, mert rendkívül kis mennyiségek szerepelnek, olykor a milligrammak ezredrészenyi kis töredékei, az úgynevezett gamma mennyiségekben. *Vitamin-szükségletünk változó.* Van amelyből aránylag sok kell, (például a C-vitaminből naponta 50-100 milligramm), másból meg alig egy kevés. (A D-vitaminből csak grammnyi mennyiségekről van szó).

— *A vitamin-szükséglet kérdésénél azonban figyelnünk kell az életkort, a munkateljesítményt és egyéb körülményeket.* Az áldott állapotban lévő anyának az átlagosnál több D-vitaminra van szüksége. A D-vitamin nemcsak a táplálékkal jut szervezetünkbe, hanem a napfény ibolyántúli sugarai is hozzásegítenek ehhez az értékes tápanyaghoz, amely a provitaminnak nevezett előanyagból képződik bőrünkben. *A D-vitaminnak kiváló szerepe a gyermek fejlődésében nagy a szerepe.* Mivel a szervezetben a méz és a foszfor anyagcseréjét szabályozza, a csontok kialakulásához nélkülözhetetlen. Ezért az anyáknak különös figyelmet kell fordítaniok arra, hogy a növekedés, a serdülés éveiben a gyermek kellő mennyiségű D-vitaminhoz jusson.

— Érdekes, hogy a gyermekorvosok már régóta rendelték a D-vitamint anélkül, hogy tudták volna, hogy azt ajánlják. Ugyanis a tapasztalatok azt bizonyították, hogy a csukamájolaj renkívül kedvezően hat a szervezetre. Ma már tudjuk, hogy a csukamájolaj a leggazdagabb D-vitamin forrásunk. Fájdalom, ma alig kapunk csukamájolajat, ennél fogva más D-vitaminforrásról kell gondoskodnunk. A mult világháború végén 1919-ben Huldschinsky nevű berlini orvos arról számolt be, hogy kvarcénnel sikerült *angolkóros, vagyis D-vitamin hiányban szenvedő* gyermekeket meggyógyítania. A további vizsgálatok kiderítették, hogy a kvarclámpa ibolyántúli sugarainak a hatására a gyermek bőrében D-vitamin képződik. Ezzel érthetővé vált a napfénynek az angolkóros gyermekekre való gyógyító hatása is. Ugyancsak ezzel függ össze az is, hogy *főként a sötét városi lakásban lakó szegénysorsú gyermekek angolkórosok.* Mennél több D-vitaminhoz jut a gyermek, annál kisebb annak a valószínűsége, hogy angolkóros lesz.

— A betegség neve onnan származik, hogy *legelőször Angliában észlelték,* amikor télen a hirted, sűrű angol ködben a városi gyerekek sokáig nem süttöt a nap. *Az angolkór rendszert a gyermek első életévében és a második év elején jelentkezik.* Vagyis abban a korban, amikor a test

Beszélgetés dr. Tangl Haralddal

növekedése a leggyorsabb. Ilyenkor a koponyacsontok mérszartartalma csökken, a csont puha nyomásra enged, a fogak szabálytalanul bujnak ki, csipkés a szélük és zománchovatukis hiányos. A legfeltűnőbb tünet talán az, hogy a gyermek alsó lábára a ránehezedő testsúly nyomása miatt elgörbül. *Az angolkór legtöbbször télen fejlődik ki.* Télen rövidebbek a napok és a nap alacsony állása miatt kevesebb ibolyántúli sugarat bocsát a földfelszínre. De hogy ezt a keveset is kihasználjuk, vigyük *gyermkeinket napsütéses időben télen is a szabad levegőre.* Téved az a szülő, aki azt hiszi, hogy elegendő, ha a szobában, az ablakon keresztül besütő napsugárban fűrészt gyermekeit. Ugyanis az általában használt ablaküveg a *napfény ibolyántúli sugarait nem ereszt át.*

— Ma már a hatóságok közegészségi munkájának köszönhetjük, hogy kivált a nagy városokban kevesebb az *angolkóros gyermek.* A közegészségi kormányzat minden lehetőt megtesz, hogy a betegség megakadályozza. Így újabban a szegénysorsú gyermekek nemcsak ingyenes kvarcbesugárzásokkal kapnak, hanem D-vitamin injekciókat is. Az injekció olyan D-vitaminraktárt teremt a csecsemő szervezetében, amellyel jó néhány hónapig ellátja.

— Felmerül a szülőknek az a problémája, miként biztosíthatja legcélszerűbben gyermekének D-vitaminnal való ellátását? Csecsemőkorban kitűnően bevált az előbb említett injekció, később pedig a leghelyesebb, ha az orvos utasításai szerint való kvarcolással pótoljuk a téli nap hiányait. *Mindenképpen gondoskodnunk kell arról, hogy a gyermek télen-nyáron mennél többet tartózkodjék a napon.*

— *Táplálékainkban, fájdalom, csak rendkívül kis mennyiségekben szerepel a D-vitamin.* Nyomait találjuk meg a tejben és a tejtermékekben. Főként a vajban, azonkívül a tojásban is. Azonban ezekben is csak akkor, ha a termelő szervezet, vagyis az állat hosszabb időt töltött a napon, vagy a *takarmányában több a D-vitamin.*

— *A nyári tejben több a D-vitamin, mint a téliében,* mert a tehén a napsütésben legelészt kint a réten. A napsütésen kívül az állatok takarmányát is úgy alakíthatjuk, hogy a tej, illetve a tojás D-vitamin tartalmazzon. *A tyúkok táplálékába csukamájolajat vegyítenek* (ezt az az eljárást főként Amerikában kultiválják), *a marha takarmányába pedig ibolyántúli sugarakkal besugárzot,* (vagyis megkvarcolt) *száritott élesztőt kevernek.* (Az élesztőben sok a D-vitamin-előanyag, illetve a provitamin.)

— *Újabban sok D-vitamint tartalmazó gyógyszer is kerül forgalomba.* Ha ezeket orvosi rendelre szedjük, nagyban alátámasztjuk a csecsemő, a fejlődő gyermek és az áldott állapotban lévő anya vitaminszükségletét.

— Ilyenformán, hála az élettani kutatások remek eredményeinek ma már sokféle lehetőségünk van arra, hogy felvegyük a harcot gyermekünk egészségének a megővására és biztosítsuk a jövő generációt!

NAGY MÉDA:

VERDI LEGFORRÓBB SIKERE

Kairóban lázas ütemű élet folyt. Az újonnan elkészült Operaházban éjjel-nappal próbálták és már hetekkel az első előadás előtt tele voltak a szállodák újságírókkal és külföldi előkelőségekkel. Az egész világ sajátja foglalkozott a nagyszerű eseménnyel: Verdi „Aida” című operájának bemutatásával. Ezer és egy tízket tudtak róla a szemfüles újságírók és kiutáltak széjjel az ég minden tája felé. Hogy a szuezi csatorna megnyitásánál is nagyobb esemény ez a csodálatos daljáték, amit Verdi, az istenáldotta olasz művész alkotott. Ismael Pasa, az egyiptomi kedive 150.000 frankot ajánlott föl, hogy Verdi írjon egy olyan keleti tárgyú operát, amellyel megnyithatja új színházát. Bár nem sok idő volt Verdi számára kiszabva, ő mégis vállalta és pontos időre le is szálította a remekművet, amelyet koronás fők fogtak végignézni és a hercegek és diplomaták egész serege. Ekkora sajtóhadjárat még egyetlen operát sem előzött meg, mint a legendásáhrre szert tett Aidát. Nemcsak Kairó várakozott az ünnepre, hanem az egész zenei világ.

Kairó nagyforgalmú utcán egy kocsi üget át. Egy férfi ül benne, lecsukott szemmel, fáradtan, kimerülten és egy asszony, akinek élénk feketé szeme ragyogva tapadt a különös keleti környezetre, a piros fezes, fehér turbános férfira, a fátályos, halk léptekkel suhanó asszonyokra. A fényes hotelek, lármás reklámtáblák lassan elmaradoznak, a körengteteg ritkul, enyhé szél sodorja az arcot és a pálmák hűs lélekzete: — Megérkeztünk, Giuseppe! — mondja az asszony és gyengédén megérinti a férfi vállát.

— Bosszám meg, hogy elbóbsikoltam, — mentegetőzik a férfi — a mai nap volt a legnehezebb, az énekeshad, a kórus, a zenekar ezer hibát tett, most, egy héttel a bemutatás előtt. Csupa bosszúság volt ez a nap, nem is beszélné a kellemetlenkedő újságírókról. Mindenbe belelített az orrukak és légből kitalált dolgokat tálnalnak föl a közönségnek.

— Ha te nem akarsz velük szóbaállni... — nevet az asszony.

— Utálom az egész bajtkeverő társaságot. Mindenben csak reklámot hajhásznak.

— Mondták már nekem néhányán, hogy ne engedjelek annyit dolgozni.

— Hiszen nem is a munka fáraszt, ne hidd, hanem a hajszja, ez a tülekedés, ez a népszerűségért való kapkodás riaszt meg. Legjobbban szeretnék elmenekülni az ünneppelítés elől. Mit szólnál hozzá, Giuseppe, ha most, egy héttel a bemutatás előtt, hazautaznánk? Vágyom a Sant'Agata csönjé után, a házban, a kertem békéje drágább nekem minden diadalnál.

— Úgy lesz, ahogyan akarod, kedvesem, — feleli az asszony — de most nézz egy kicsit körül, amire úgy vágytál, az itt van, a Nilus, a pálmák.

— Igen, ez az igazi egyiptomi hangulat — feleli a férfi és előrelép, hogy magába szívja a képet, amelyet eddig csak álomban látott, amíg az operán dolgozott. A nagy folyam gyönyörű pálmászségylezetti partja kékes ködben ring, álmos dahabíékhez ütődik a hab és távol Kairó fele a Mokhatam sztréjg látszanak és rajta a Mohamed Ali meszet kupolája s két sudár minarete, mint feledhetetlen keleti kép. Verdi mélyet sóhajt, majd felesége mellé lép: — Csak azt sajnálom, hogy nem akkor irtam ezt a tisztá, mélységes szerelmétől átitatott operát, amikor még te éne-

keltél benne, Guiseppina. Mondd, kedvesem, de őszintén, sohasem bántad meg, hogy elhagytad értem a színpadot?

Guiseppina szeme könnyes, karját a férfi nyakára fonja:

— Tudod, hogy szeretlek és ez betölti egész életemet!

A férfi meghatottan csókolja meg a kedves arcot, amely még mindig olyan szép és fiatalos, mint forró sikerei idején.

Másnap úgy lopakodnak ki a vasútállomásra, mint akik menekülnek valami félelmes elől: az ünneppelítés, a diadal terhe elől.

Sant'Agatában minden a régi. A munkások szeme felragyog, ahogy urukat újra otthon látják, a mintatehénészet kis borjai bizalommal dörzsölik nedves orrukat tenyeréhez és az üvegház virágai szépségükkel köszöntik a hazatérőket. Milyen jó nyugalom van itthon!

A bemutató nagy napján otthon ünek, egyszerű, meleg lakásukban és kéz a kézben hajolnak a partitúra fölé és figyelve haladnak felvonásról, felvonásra, mintha csak hallanák is a csodálatos hangokat, amelyet egy lázasveresű, nagy szív muzsikába álmódott. Majdnem egész éjjel virasztanak, hiszen Kairóban is éjjel három óraker fejeződik be az opera tomboló siker mellett.

Amint a partitúrán befejezik az utolsó felvonást, Verdi azt mondja:

— Aidának sikere lesz, érzem s ha mégis csalódnék, az csak az újságírók bűne lenne, mert amit ők csinálnak, az már nem művészet.

Azután sokáig hallgatnak. Kairóban végtérhetetlen taps tombol, míg a kicsi Sant'agatái házban egy férfi a multjába merül. Látja magát, amint egyszerű, kopott ruhájában mérőfeldeket gyalogol, hogy elvégezhesse az ottani kántori tisztaságát. Hétköznapiokon iskola, vasár- és ünnepnapokon pedig órákig tartó gyaloglások után a munka, igaz, olyan munka, amelyet szeret, amelyért szívesen gyalogol mérőfeldeket, hiszen orgonán játszhatik Isten dicsőségére. A laroncelle fogadócs néz, gyenge fia olyan zenei tehetség, akire még tanárai is bámulattal néznek. De ő csak egyetlen szempárban szeretné felfokozni ezt a bámulatot, jötevője, Barezzi leányában, Margheritában. Már mint kinőttruhájú diák, rajongva néz az előkelő kislányra, vele nő ez a szerelem és magával ragadja a fiatal leányt is, aki megérzi az egyszerű külső mögött a halhatatlan ütemű szívet dobogni. Maga Barezzi, a jómódú kereskedő, aki már tízeves kora óta támogatja Giuseppe nék, barátságos szemmel nézi ennek az érzésnek kivírulását, hisz a fiú tehetségében, jószágos lénységével megérzi a másik lelki nagyságot, fölénységét és szívesen egyezik bele a házaságba. Huszonhároméves, amikor elveheti Margheritát. Már alkotott néhány lázas szépségű muzsikát és a bussetói filharmonikusok vezetőjévé választják. Siker és boldogság jut el most hozzá a hosszú, nélkülözésekkel teljes évek után.

Aztán megírja első operáját: „Oberto”-t. A milánói Scalában adják elő szép sikerrel, a főszerepet egy fiatal énekesnő, Strepioni Guiseppina játsza, csodálatos melegen és odaadóan, úgy, hogy előadás után Verdi így köszöni meg:

— Az egész siker a maga érdeme, Guiseppina. Elragadóan játszott és olyan átéléssel, amely a legcsodálatosabb művészet.

Guiseppina mosolyogva nyújtja a kezét a fiatal szerzőnek:

— Remélem, hogy még ragyon sok zás szerepet énekelhetek el a maga csodálatos muzsikájával.

A milánói Scala három újabb operát kötött le Verdinél. Az első vígopera legyen. Meghatározott időponthoz kötötték megírását. De még hozzá se kezdhetett, amikor kemény csapás súdult a fiatal Verdire. Felesége és két kicsi gyermeke hirtelen meghalt. Négy évi boldogság után a legmélyebb zuhanás. Összetört, kétségbeesett, nem akart többet írni. És mégis, szerződése kötötte, meg kellett írnia a vígoperát. Elő és sajtó sebekkel a szívében, eleven és hatóságos muzsikát kellett komponálnia. És sikerült a művészt legyőzte az embert. Most évekig csak irt és álmódott. Strepioni, a fiatal énekesnő pedig diadalra vitte minden alkotását. Lassan elválaszthatatlan lett a két név. Amíg Strepioni a „Nebucco” szépséges, üde és fiatalos hűvvel átfűtött dallamait énekelte több mint félszáz előadásban, azalt Verdi szívében is meggyült a fájdalom, hogy egy új, halk, csodálatos szerelemnek út nyisson, amely végigkísérte egész életén.

Hirtelen ránezett mellette ülő feleségére, arra az asszonyra, aki városi ember volt, izgató művész és mégis, érette elhagyta régi életét, vidéki asszony lett, a lepompásabb gazdasszony és háziasszony, aki boldog az ő boldogságában és vele együtt élvezi a csönés falusi élet nyugalmát és a természet halkán áradó szépségét. Aki egy vele a munkában és ragyogó álmaiban. Guiseppina megérezte gondolatát, felé fordult, megismogatta kezét mélységes szeretettel, majd hirtelen fölkel és zongorához ül.

Es akkor ott, a csönés sant'agatái házban fölhangzott a legerettertebb hitves ajkán Aida örökkévaló áriája a szerelemhez. Verdi az asszony felé fordította magát, égő arcát és szívében a legnagyobb meghatottsággal látta, hogy éneklés közben Guiseppina szeméből pergenek a könnyek. Úgy érezte a legforróbb sikert még is csak itt és nem Uairóban aratta.

Irtak pedig ekkor 1871 december 24-ét, karácsony éjtszakáját.

Szentgyörgyi Ferenc :

APAI HARAG

Cserháty a szobájában leült az íróasztalához, aztán cigarettára gyújtott. Bekopogott hozzá az ispán.

— Na, mi az Dobó?

— Amit parancsolni tetszett. A leltár.

Az ispán leült, zsebéből iratokat húzott elő, aztán elkezdte. Eleinte akadozott a hangja, később azonban már folyékonyan mondta a számokat. Aztán befejezte.

— Köszönöm, Dobó. Majd megpróbálom.

Az ispán köszönt és kiment. Cserháty Zoltán visszaült az íróasztalához.

...Hát, igen. Most már tudja, hogy az évek óta tartó tékozlás megbosszulta magát. Tönkrement. Az egész Cserháty-vagyont, amely évszázadokon át szállt ivadékról-ivadékra, elbitangolta.

Van még néhány nap — gondolta Cserháty Zoltán. — Ezalatt dönthet. Igaz, okosabb volna keresztüllőni a szívét. Cserháty Zoltán azonban szerette az életet és nem a revolver után nyúlt, hanem levélpapírt vett elő. A levél elkészült, leragasztotta, majd becsöngette az inasgyereket.

— Ezt a levelet átviszed Zebegénybe. A nagyságos Agnes kisasszonynak adod át. Igenis, megértettem.

— Egy óra múlva a gyerek ismét ott állott Cserháty előtt.

— Nagyságos úr, itt a válasz.

Cserháty átvette a levelet és amikor a gyerek betette maga után az ajtót, feltepte. Cserháty tudta, hogy ez lehet a válasz. Jöjjön, várják...

Másnap délben ott ült Bede Andrásék ebédlőjében. Mellette Agnes. Tegnap, amikor megkapta a férfi levélét, majdnem felsikoltott örömeiben. Az Isten — úgy látszik — mégis meghallgatta imádságát, amelyet azzal a sóhajással fejezett be: „Add, Uram, hogy Cserháty Zoltán tönkremenjen.“ Hát tönkrement. Eljött. Erte jött el. Hogy milyen árat kell fizetnie ezért az édesapjának, nem fontos. Ő egy csókra emlékezett, amit tőle kapott és neki ez elég, hogy elinduljon Cserháty Zoltánal.

Cserhátynak a vagyon pusztulása jutott eszébe és ekkor a szeme sarkából ránézett a leányra. Aztán mosolyt erőltetett az ajkára és odafordult Bede Andrásához.

— András bátyám, szeretnék veled négy szemközt beszélni.

Agnes kipirult arccal átment a másik szobába.

— No, mi az?

Cserháty Zoltán elkezdte. Hogy ő hosszabb idő óta érdeklődik Agnes iránt és azt vette észre, hogy Agnes is szívesen fogadta az ő közeledését a úgy hiszi, hogy Agnes meg ő együtt, boldogok lehetnének.

Bede András hátradőlt a széken.

— Na, igen — mondta aztán ős hajusza alatt, tompa száraz hangon — értem. Szóval, feleségül akarod venni Agnest.

— Igen.

— És valóban szeretted is Agnest?

Cserháty erre a kérdésre meghökkent, de nyomban összeszedte magát.

— Igen. Szerettem.

— Agnes, gyere be.

A leány remegve állott meg az ajtó előtt.

— Agnes — fordult feléje az apja. — Cserháty Zoltán megkérte a kezdet. Azt

akarom tudni, hogy szeretted-e őt és akarsz-e a felesége lenni?

A lány arca báborkirban égett:

— Igen.

Bede András rábólintott Cserhátyra.

— Hát — mondta — akkor legyetek egymással...

Három hét múlva megvolt az esküvő.

És a napok peregetek, egyik a másik után, Cserhátón, meg Zebegényben is. A zebegényi uzsonnák nem nagyon izlettek Cserháty Zoltánnak. Mindig magán érezte Bede András kutató tekintetét.

És egy őszi nap azt mondta a feleségének, hogy neki minden hónapban, egyszerűkészszer fel kell utaznia Pestre.

— Politikai ambícióim vannak — magyarázta. — Képviselő akarok lenni.

Agnes ijedten nézett az urára.

— És meddig maradsz távol?

— Két-három nap.

...Cserháty Zoltán megtette az első pesti utat. Csak két napig maradt távol. Jókedvűen érkezett haza és Agnesnek beszámolt a politikusokkal folytatott tárgyalásairól...

Cserháty aztán rendszeresítette ezeket a pesti kirándulásokat. Később egy hétig is elmaradt.

Egyik nap megjelent a Cserháty-portán Bede András. Agnest egyedül találta.

— Mondd, Agnes, szeret téged az urad?

— De, édesapám, hát...

— Jó, jó — vágott közbe Bede András — nem is ezt akartam kérdezni. Hanem, hogy... boldog vagy?

— Édesapám, én nagyon boldog vagyok.

Bede András lehajtottá fejét.

Nemsokára autó gördült a kúria elé. Megérkezett Cserháty Zoltán. Hangos örömmel ölelte magához Agnest.

— Isten hozott, András — köszöntötte az apósát, jókedvűen. — Remélem, itt maradsz vacsorára.

Bede András tiltakozni próbált, de Agnes kedvéért, aki el volt ragadtatva az ura ötletétől — maradt.

Cserháty vitte a szót. Pestről beszélt, a pesti lármáról, emberekről, az életről, amit sohasem tudna megszokni. Aztán, mintha kifogyott volna belőle a szó, elhallgatott. Ekkor megmozdult Bede András és komoly tekintetével Cserháty tekintetét kereste.

— Te — lökte ki magából a szót — tudom, hogy nem szereted Agnest...

Cserháty meghökkent.

— De biztosítalak...

— Hagyd... Tudom. A pesti utak, a politika... De — és felemelte a hangját —, ha én megtudom, hogy Agnes megtudja, akkor az Uristen legyen...

Lépések hallatszottak. Bede András elhallgatott. Agnes lépett a szobába... Elmult Péter és Pál. Lassan bealkonyodott.

Bede András, aki kora hajnaltól talpon volt, éppen lefeküdni készült. Egyszerre csak zaj ütötte meg a fülét. Hirtelen reflektorfényben fürdött az udvar.

Bede András megismerte az autót, előrelépett, amikor egyszerre két kar szorítását érezte a nyakán és kétségbeesett női hang sikoltotta:

— Édesapám!

Atölelte az asszonyt, úgy vitte be a szobába.

— Beszélj? Mi történt? — kérdezte komoran.

Agnes megszólalt, nyöszörögve, mint a beteg. Elmondta, hogy ő olyan boldog volt, mert Zoltán már hónapok óta el sem mozdult hazulról. Aztán ma...

— Ma alkonyatkor lent jártam a gazdasági udvarban. A gazdatiszti ház előtt mentem el, amikor hangos férfinevetés csattant ki. Megálltam. Meg kellett állnom. Hiszen megismertem. Ő nevetett...

Bede András alatt megroppant a szék. — És akkor benéztem a zsalu résén. És ök voltak. A gazdatiszt felesége és...

Bede András az előszobába rohant, lekapta a fogasról a vadászfegyverét.

Kint a tornác alatt még dohogott az autó motorja.

— Édesapám! — sikoltotta Agnes és az apja után rohant. — Édesapám!

Az autó, amelyen jött, kifordult a kapun. És a volán mellett az apja ült.

Néhány perc múlva egy ló vágatott Cserhát felé.

A ló hátán Cserháty Zoltán felesége ült. Csak annyival ért előbb Bede András, hogy volt ideje belőlni a Cserháty-ház szobájának ajtaját és amikor felugrott Cserháty Zoltán, bömbölvén ordított rá:

— Te, hitvány ember, mégis tönkretetted Agnest! Eljöttem, hogy leszámoljak veled!

Felemelte fegyverét és... ebben a pillanatban bukott be az ajtó Agnes.

— Édesapám, ne! — aztán elterült a padlón. Hogy az eldőrdült fegyver célt tévesztett, ezt már nem látta.

...Amikor magához tért, a pamlagon feküdt. Fejénél az apja ült.

— Zoltán hol van? — kérdezte.

Cserháty Zoltán előlépett.

— Itt vagyok, Agnes.

Megállt a felesége előtt. És ekkor Cserháty Zoltán belsejét megrázta valami kifejezhetetlen érzés. Térdre bukott, megfogta a felesége kezét.

— Agnes, rossz voltam hozzád. Nagy a bűnöm, de te asszony vagy, Agnes, aki előtt most egy férfi, az urad térdepelve kéri a megbocsátást.

Csend volt. Kint is, bent is.

— Megbocsátani? — szólalt meg ekkor Agnes könnyes hangon — én mindig csak megbocsátottam. Most is. Megpróbálom. Itt maradok melletted és majd meglátjuk.

— Köszönöm, Agnes — felelte a férfi.

Főállít, odalépett Bede Andrásához, aki az ablaknál állott.

— András, bocsáss meg te is és higgy nekem.

Bede András szája megrebbent, szólni akart, de meggondolta magát. Hirtelen mozdulattal kezét nyujtotta Cserháty Zoltánnak.

Néhány perccel később már elzúgott az autó.

Vasárnap volt, amikor Cserháty Zoltán és Agnes vonatra ültek.

— Nászútra megyünk — mondta vidáman Cserháty, amikor elhelyezkedtek.

Agnes behunyta szemmel így szólott:

— Zoltán, én úgy szeretném, ha nekünk egy gyermekünk lenne...

Cserháty ránézett a feleségére, majd hangos vidámsággal válaszolta:

— Egy? — széttárta jobbkezén az ujjakat. — Tudod, hogy mennyi ez? Őt! Nem egy lesz, hanem öt! — és gyengéden magához szorította az asszonyt.

Koréh Endre: Büszke vagyok a székelységemre

Koréh Endrét a közönségnek minden rétege becsüli és szereti. Az Operában éppen olyan sikere van, mint a népszerű kívánsághangversenyeken. Komoly énekes, komoly művész, aki bámulatos könnyedséggel és kedves humorral száll le olykor az ügynevezett könnyű muzsika birodalmába is. Sokrétű tehetségének ez is egyik bizonyítéka. Az interjú ellen élénken tiltakozik. »Nem az a feladatom, hogy nyilatkozzam. De aztán mégis megszólal:»

— Bizony rengeteget dolgozom. A »Pelleas és Melisande« budapesti felújítására készülök, a jövő hónapban pedig Bécsbe utazom. A Staatsoperben énekelem a »Szökötés« Osminját és a »Don Carlos« Fülöpét.

— Mikor fedezték fel, hogy szép a hangja?
— Második elemista koromban. Akkor még szopránt énekeltem a mezőbándi női énekkarban. Kedvence voltam a vezető zenetanárnak, aki még szólót is énekeltetett velem. Otodik gimnazista koromban már én voltam az iskola legmélyebb hangú basszistája.

— Szopránból basszista! Szép karrier...
— Az átmenet csaknem egyik napról a másikra történt. Nem is emlékszem arra, mikor mutáltam. Első nyilvános szereplésem Petőfi-dalokat énekeltem. A kolozsvári református gimnázium nyolcadikos diákja voltam, amikor a Petőfi-ünnepségeken szerepeltem. Rettenetesen drukoltam és nagyon sajnáltam azokat, akiknek az éneklés a hivatásuk. Másnap, a második hangverseny előtt csökkent a lámpalázam: már belekóstoltam a sikerbe. De még akkor se gondoltam arra, hogy énekes leszek. Nevelőapám a Bédy grófék gazdatiszta volt Erdélyben. A gróf szeretett és sokat törődött velem. Érettségi után felkerestem és bejelentettem neki, hogy gazdász akarok lenni. Az öreg gróf megharagudott. Kijelentette, hogy bírt követek el, ha nem tanulok énekelni. Ő volt az első, aki megajánlta karrieremet. Én mégis beiratkoztam a kolozsvári egyetemre, jogász lettem, majd később átmenetileg jegyzőgyakornok az Alföldön. Ezután beiratkoztam a debreceni gazdasági akadémiára. Amikor megkaptam az oklevelet, állást kerestem. Hiába. Egyik rokonom végül is elvitt a rádióhoz, ahol meghallgattak. Cigánykísérettel magyar nótákat énekeltem. A rádióállalkalmatlannak minősítették. Rájöttem arra, hogy mégis tanulnom kell. A Nemzeti Zenedében Noseda, az intézet akkori kiváló igazgatója megajánlta, hogy egy éven belül az Opera tagja leszek. Jólata valóra vált. Egy évig tanultam. Báró Prónay György, az akkori földművelési államtitkár jóvoltából a mezőgazdasági múzeum tisztviselője lettem. Amit itt kerestem, azt tandíjra költöttem. Pályám keserves küzdelmekkel indult el az Operában. A nehéz kezdet után ma annál jobban esik az elismerés.

— Mire a legbüszkébb?
— Arra, hogy székel vagyok. Három helyet érzek szülőföldemnek: Háromszéket, ahol születtem, Marosszéket, ahol felnőttem és Kolozsvárt, ahol tanultam. De ha azt kérdezik, hová való vagyok: azt mondom, Erdélybe. Ez az egy szó mindent kifejez. A székel fajta minden erényét és minden hibáját magamban érzem.

— Híbbja?
— A székel hirtelen mérgező, de nem rosszindulatú.
— A szobában nincs nagyon meleg. Nem fél, hogy megfázik?
— Szándékosan nem gyilkolom a hangomat, de nem is vagyok túlságosan kényes. Nem érek rá arra, hogy dédelgessen magamat. Ámbár a basszus-hang kényes műszer. A basszistának kell, hogy a legnagyobb hangterjedelme legyen. Tőle követelik a legtöbbit. A tenorista másfél oktávval is megél.

— Sportol?
— Vadászom. De azt is mind ritkábban.
— Hány szerepet tud?
— Nyolcvannégyet. Minden repertoáron levő basszus-szerepet tudok. Legalább ötven szerepet énekelek állandóan.
— Úgy hallottuk, a bécsi kívánságversenyeken is szerepel. Ott mit énekel?
— Valóban: egy év óta majdnem minden bécsi kívánságversenyen énekelek. Magyar népdaltól kezdve klasszikus ariákat sokmindent. A Háry »Toborzó«-val volt nagy sikerem nemrég. A bécsi kívánságversenyeken nem humoros számokat kérnek tőlem, hanem komolyakat.

Vajda M. Pál felv.

»Don Carlos«

Vajda M. Pál felv.

— Mit szeret jobban, az Operát vagy a pódiumot?
— Ha kedvem szerint élnék, akkor megtartanám tíz legkedvesebb operai szerepemet és szabad időmben dalokat énekelnék. A daléneklés a legszebb, legnemesebb művészet. A művész számára pedig a legnagyobb élmény. A dal olyan, mint a vers. Ahány dal, annyi hangulat. Egy-egy hangversenyen az éneklés a hangulatoknak, az érzéseknek és a költészetnek hatalmas skáláját fejezi ki.
— Ma is lámpalázam még?
— Csak annyira, amennyi az előadás feszültségéhez és elmélyüléséhez kell.
— Mi volt a legszebb élménye?
— Nyáron Erdélybe utaztam, hogy pihenjek. Közben szülővárosom felkért, hogy lépjek fel egy hangversenyen. Ezt a kérést természetesen nem utasítottam vissza és három napra odautaztam. Amikor megérkeztem Szentkereszt Béla báró vendéglátó kastélyába, akkora erővel rohant meg a hazai levegő üde frissége, hogy három nap helyett öt hétig maradtam ott. Egyik nap vadászni mentünk. »Kintálással« vadászunk. Éjjel a szabadban a kitűnő nyáron és roston sült vacsora után előtört a gyönyörű vidéknek és az erdő csöndjének a varázsa. Vadásztársaim arra kértek, hogy énekeljek. Nagy szabadtéri hangversenyt rendeztem azon az éjszakán. Régi székel népdalokat énekeltem. Utána megható jelenet következett: egy kedves öreg szénegész reszkető hangon köszöntö meg, hogy a nagyvilág forgatagában se szakadtam el tőlük. (Mindnyájan könnyeztünk. (Megjegyzem ez is székel tulajdonság: a székel hamar elérzékenyül.)
— Hogyan képzeli az életét?
— Ha úgy érzem, hogy befejeztem pályámat, akkor Erdélybe szeretnék visszavonulni. Hogy melyik csücskébe, azt még nem tudom. Öregségemet olyan jó emberek között szeretném eltölteni, mint amilyenek között a nyáron voltam.
— Mi a legközelebbi terve?
— Február 23-án ariá- és dalestém lesz. Nagy szeretettel és lelkesedéssel készülök rá. Ismert szerzők alig ismert műveit énekelem...

Homokszín alapon
fehérkockású sző-
vet dőlőgítt ruha,
alatta hosszujjú an-
górapplover

Bőrnólkású
drapp szövetruha
készfestésű roz-
sábrna szikék-
kel díszítve

Drág, kétszemes,
bőven ráncolt szak-
nya, kőtombos kis
zekével, melynek két
vállán róla posztóból
kivágot tőgylevelek
vannak

Szürke alapon nagy
kockású bőven ránc-
olt szoknyájú ruha
fehér prémutánszáté
kis boleroval

HOLZER DIVATHÁZ
IV., Váci-utca 24 modelljét

Szürke téllő-
peny, szürke ró-
kaprém gallérral
és muffal, zöld
réspitykével ki-
vert antilop öv-
vel

Olívszöld szövet
délutánruha, ke-
rámia gombokkal,
megkötött övvel,
bő ujjalt dombor-
almású minta
díszíti

Holzer Divatház modell-
jét IV., Váci-utca 24.
Sterbinszky Mária mű-
vésznő viseli

Sötétbarna szövet-
kostüm, kecske-
prém elejével,
borsószöld magas
nyakú angórapp-
loverrel

Fekete, vastag jer-
sey, színes csikósú
elejével, széles, zöld
antilop övvel

A divat műszi háborúban sem hallgatnak

Igy szezon kezdetén átnézünk a háború kívüli álló vagy semleges országokban megjelent divatlapokat. Békés időkre való emlékezéssel és igénnyel lapozunk bennük, hogy keressük az újszerűt, a mást, milyen feltűnő mutat a divat ott, ahol a komoly idők még nem nyomták rá bélyekeit az életre s a divattervezők, fantáziájának korlátozások nem szabnak határt.

Könnyű dolga van ezúttal a beszámolóknak, mert ha a divatképek melletti szöveg nem tanúsítaná a lap külföldi eredetét, hazainak is vélhetné s ha az volna a feladata, hogy az itthonival összekevert divatképek közül megjelölje a külföldi eredetűt, nem felelhetne, hogy nem jelölné-e meg külföldi eredetűnek az itthonit.

Az előbbi két oldalon azokat a divatképeket mutatjuk be, amelyeknek ikerparjat egyik legújabb svájci lapban fedeztük fel. A divatöltet találkozásának ezt a rendkívüliségét könnyű megfektetni, ha tudjuk, hogy az egész világon a finom izlés és az egyszerűség és a praktikuság lett a jelző.

Kölcson vehetjük az író gondolatát s megállapíthatjuk, hogy ez a tél — ha hirtelen ránk nem tör a fagy hulláma — „tavasz a télben” jegyében zajlott le eddig. Még a hideg elleni védekezés praktikuságát fedeztük fel abban a bájos hatású homokszínű alapú, leherkockású szövetruhában, amely alatt hosszú ujjú, kezzel köztől fehér angora pullovert hord a ruha viselője magas, visszahajtott sportnyakja jól tartja a test melegét. A ruha kihajtója alatt, valamint a félhosszú ujjak folytatásképpen szépen érvényesül a pullover. Az alj elöl szembeárccal bővül. Derékon fekete bőrv. (A. model.)

A bájos, bő ráncolású, délutáni, drapp szövetből készült ruhát kézzel festett barna ötvék érdekesen díszíti. Kihajtója széles s ez is férfifazonszerű, az ujjai háromnegyed hosszúak, derékon nem túl széles öv ugyancsak a saját anyagából, azonos színű csattal. (B. model.)

Bizony, még mindig aktuális a téliköpeny, szürke, puha, könnyű, de azért jó meleg szövetből. Az egész kabát sima, felsőrésze alakhoz simul, az alsó kissé bő, ujjai simák, derékán széles öv antilopból, rézpitykével van kiverve a minta szerint. (C. model.)

Unnepies és kedves délutáni ruha olivzöld szövetből. Felsőrésze sima, háromszínű kerámia gomb díszíti, a bő ujjakat dús domborhímszerű minta díszíti. Az alja ráncolt és derékán keskeny öv, oldalt csokorra kötve. (D. model.) Ezek a ruhák nincsenek korhoz kötve.

Ugyancsak ajánlhatjuk ezt a legújabb divatú és rendkívül bájos, fiatalos hatású, drapp szövetből készült ruhát, melynek az a feltűnő új-szerűsége, hogy a felsőrésze régi, régi szép időkre emlékeztet. Nagymamánk tenyeken látjuk szép elődjét fekete tartóból, bő, ráncolt szoknyával. Fiatalított mai utódá szövetből készült, két gombbal gombolódik és a két vállon zöld posztóból kivágott tölgylevelék díszítik. Alja ráncolt és a kéz eltüntetésére, vagy azért, hogy ne fázziék, két bevágott zseb van az aljon e célra. (E. model.)

Nem tudjuk nélkülözni a kockás, télen szövet, nyáron vászonruhákat, amelyeknek van valami titkos vonásuk a szemre és izlésre. Ilyen ellenállhatatlanul kedves ez a szürke-fekete, nagykockás ruha, ráncolt szoknyával, kihajtott gallérral, könyökön alul erő ujjakkal, amelyeken széles kihajtott látható. A feher premutánzfű fehér bojeróval tavaszias. (2. model.)

Leikes rajongója lehet mindenki ennek a sötétbarna szövet sportkosztümnek, amelynek az eleje kecskeprémből készült s alatta hangulatos borszöld pullover a természet barna és zöld színeit így varázsolja a hegyek hóval fűdött, lombtalan fái közé. Az aljon, meiyet szembeárccal bővít, két nagy zseb van ravarrva, oldalt nyílással. (3. model.)

Színes és széles csikozású jersey ruha, fekete ujjakkal és betétrésszel az alj felsőrészen és keskeny gallérral a nyak körül. Érdekes és hatásos az anyag csikozásának különböző elhelyezésben való felhasználása. Derékon széles, zöld antilop öv nagy csattal. (4. model.)

(b. e.)

A tavasz kozmetikája

A naptár még telet mutat, de az idő derisre fordult. Lehet, hogy az időjárás csaloéka, de mégis föl kell már készülnünk az enyhébb időjárásra, hogy bőrünket megfelelően kezelhessük és ne érjen váratlanul bennünket a tavasz érkezése.

Különösen a száraz, érzékeny arcbőrnek kritikus időszaka a tavaszi időjárás. Az első szeles, nedves napokon gyakran lép föl bőrvizketegség, vörös foltok, pör-szenések is az arcbőrön. Ezeknek megelőzésére és megakadályozására fokozottabb krémezésre van szükség. Nehezen lehet meggyőzni hölgyközönségünket a nappali krémezés fontosságáról. Pedig bebizonyított tény, hogy a száraz, érzékeny arcbőrnek főként nappal van szüksége zsíroszóra, hogy megfelelő védőréteget kapjon a zsírszegény arcbőr. Az éjjeli krémezés inkább tartalékgyűjtés, de száraz arcbőrnél a nappali nélkülözhetetlen. Ebben az időszakban a vízzel való mosakodást el lehet hagyni s lemosókrémmel helyettesíteni. Ha azonban az arc megkívánja a vizet, úgy enyhén alákrémezve, csakis hideg vízzel öblítsük le az arcot.

Másik komoly gond, ami az első tavaszi nappal jelentkezik: a szeplő. Erre hajlamos hölgyek már február legelején kezd-jék használni a fényvédő krémet és puder-t. Csak ily módon lehet megelőzni ennek a szépséghibának fellépését.

A tavaszi napfény mellett nehezen leplezhető a különböző szépséghibák. Ilyenkor lesznek láthatóvá az állon és az orralatt a fölösleges hajszálak is. A nap-jainkban divatos harisnyánküli viselet-nél is kellemetlenül hatnak a lábszáron jelentkező erősebb hajszálak. Ezeknek végleges eltávolításáról idejében kell gondoskodni, hogy mire lekerülnek a lábáról a harisnyák, addigra már a lábszárak is teljesen simák legyenek.

Az arctisztálanságok, pattanások és mitesszerek is napfényre jutnak. Ezeknek kezelését is idejekorán kell elkezdeni, hogy megfelelő eredményt érhessünk el.

Az arcfestésnél szintén fordulópontot jelent a tavasz. A festés lényegesen természetesebbé válik, puderszínek sötétebbek, míg a rúzsok sokkal természetesebb árnyalatúak lesznek.

A siker titka

MEGÚJÍTOTT SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNÉ „JUNÓ“

kozmetikai intézetében

IV. KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos szépfőzszerek. Végleges szőrtelenítés. Díjtalan tanácsadás, levél útján is

KOZMETIKAI ÜZENETEK

„Vérszegény”. Rendszeres kvarcolással szép arcszínt érhet el és arcbőre is sokat fog javulni.

„Fiatalasszony”. Kérésre postafordultóval küldi jól bevált kozmetikai szereit Földesné Juno kozmetikája.

* Kedvenc ételünket, — a töltöttkáposztát — rizshiány miatt nem tudom készíteni. Mivel pótolhatnám a rizst?

Rizs helyett nagyobb szemű, felpuhára párolt árpa kását tegyen a töltelékbe, ez ízben kitűnően pótolja a rizksását.

*

Egy egész karika sajtot kaptam ajándékba. A sajt alig pár nap alatt teljesen kiszáradt. Kérem tanácsát, hogyan és hová tegyem a sajtot, hogy az napok múlva is élvezhető legyen?

A sajtot legjobb úgy tartani, hogy először zsirpapirba csomagoljuk, majd ecetesvízbe mártott és kicsavart ruhával körülgöngyöljük, szellős, de nem túl hideg helyen tartjuk.

*

Nagyobb mennyiségű szárított gombám van. Meglehet, hogy nem jól választottam meg az eltevésre szánt gombafajtát, mert bármilyen hosszú ideig főzöm, nem puhul meg és még hozzá recseg is a fogunk alatt.

Használat előtt egy éjszakán keresztül ecetesvízben kell áztatni a gombát, így másnap hamar megpuhul és biztos, hogy nem recseg a fogak alatt, mert minden porszem kiázik belőle.

*

Magunkfejté tejből készítem az aludtetejt, azonban nem tudjuk megenni, mert teljesen vizizű. Mi ennek az oka, valamint arra kérek tanácsot, hogyan készítem elő a tejet, hogy izletes és sűrű aludtetejt kapjunk?

A tej a tél folyamán mindig gyengébb és ez minden tejterméken erősen érezhető. Azonban jóízű és tartalmas aludtetejt nyerhet, ha egy pohár tejbé kávéskanál sűrű tejfelt kever és egy napig meleg, két napig hűvös helyen tartja, majd teljesen megszárad. Az így készített aludtetejt olyan lesz, mint a joghurt.

*

A karácsonyi beígűm tölteléké az idén kicsit száraz volt, igaz, hogy nem volt tej, amiben a mákot és diót megfőzhettem volna. Kérem tanácsát, hogy a legközelebbi beígű sütésénél miben főzsem meg a töltelékéket, hogy azok megfelelően nedvűsáak legyenek?

Tej helyett befőtt levét használjon a tölteléké főzéséhez, majd kis darab vaját és jóízű jam-et keverjen hozzá. Olyan jóízű és nedvűs töltelékét kap, hogy még akkor is így fogja készíteni, ha újra bővíben leszünk a tejnek.

*

Olyan lakásban lakom, ahol a télire beszerzett burgonyaszükségletemet nem tudom a csirázás veszedelme nélkül elhelyezni. Az erkélyre nem merem kitenni, mert ott a nagy hidegben megfagy.

Béleljen ki egy ládat több réteg újságpapírral, tegyen a láda aljára és oldalaira vastagon fagyapapot. Öntse bele a burgonyát fagyapottal rétegezve és a tejetét is ezzel takarja le. Legfelülre ismét tegyen több réteg újságpapírt. Fedje le a ládat annak tetejével. Így nyugodtan tarthatja a burgonyát az erkélyen, mert nem fog megfagyni.

Ezer év magyar aranya a búza...

Vásároljon búzakötvényt!

IVÁN LELKE

IRTA: Antónia Nevezerov

Iván nyomorban élt, nem volt semmije. Így hát szegényke bizony sokat vétkezett. Amikor negyvennégy éves lett, azt gondolta: azt hiszem, az lenne a legjobb, ha meghalnék! Élet ez?

Erre a Halál mindjárt felelt is: — Ha csak ez kell! Meghalni szabad lehet. Feküdj csak le!

Iván nyugodt természet volt. Lefeküdt, sóhajtott és meghalt.

Leleke elhagyta a halott testet, lábára húzta ócska szalmapapucsát, hátizsákjába rakta jó és rossz cselekedeteit, azután útnak indult. Nehezen cipeli földi terhét az úton, mely fölvisz a magas egekbe...

Amikor fölért az égbé, megkérdezte:

— Hol vannak a paradicsom kapui?
— Mutasd csak meg a jötteted!

A lélek benyúlt a hátizsákba, hunyorgó szemmel nézett sokáig, azután azt, ami benne volt, kiborította maga elé. Néhány vékony szál gyertyácska gurult ki belőle, amilyen karácsonykor és húsvétkor gyújtanak, néhány piszkos garas, amiket a templom perelyébe dobott és két bánatos könnycsepp.

— Ez minden?

Iván lelke átkutatta zsebeit, majd halkán mondta:

— Ez minden.

— Ezzel ugyan nem eresztenek be. Nyilatkozatot kell adnod.

— Kinek?

— Ne kérdezz bután. Istennek!

— Hát akkor mondd meg neki, hogy megjöttem.

— Jól van. Várj!

Iván lelke leült a padra a kapu mellett és várt. Kezébe tartotta a vékony kis gyertyácskákat és várakozóan nézdegélt. Egyedül volt.

Késő éjszaka volt, az égen fényesen ragyogtak a szép csillagok, ekkor egy dörgő hangot hallott:

— Hol van Iván lelke? Vezessétek elém!

A lélek hátravette, könnyázott hátizsákját, meggyújtotta a vékony gyertyácskákat és belépett. Odaállt az Ur elé, aki hosszan nézte, amint kislírt szemmel, lábán szalmapapuccsal, üldögélt előtte.

— Hát eljöttél?

— El én.

— No, mondd el, hogyan éltél a földön?

— Erről ugyan kár beszélni. Hiszen ezt tudod Te magad is. A kolostoroknak nem ajándékoztam harangokat, a templomokba nem függesztettem fel örökméceszt. Szegény voltam, nagyon szegény.

Az apostolok és a próféták hallgatták és csodálkoztak: — Milyen bátor ez a lélek!

A lélek folytatta:

— Megbántva érzem magamat.

Negyvennégy évig éltem és dolgoztam és ugyancsak kérgecs lett a két kezem. Negyvennégy évig reménykedtem az égi igazságszolgáltatásban. Most eljöttem ide. Erre nem engednek be. Nem szabad ide bejőnnöd, mondják, nem

hoztál jötteteket. No, de honnan vegyem a jötteteket hiszen világletemben csak dolgoztam és vétkeztem. Nem én vettem el a búzmagot, amikor még szárazság volt, nem én öntöztem könnyeimre? Az ezüst, amit a kereskedő ándékozott a koldusoknak, ezért a pénzért nem az én két kezem dolgozott meg? Negyvennégy évig mást se csináltam, csak másokat ruháztam, másokat ettettem. Hát ez nem jöttet?

Az apostolok meg próféták figyelmesen hallgatták és egymásra néztek: Az Ur meg fogja őt büntetni ezért a beszédéért.

De az Ur rájuk nézett és azt mondta: — Ugy? Szóval, te haragszol reám?

Szóval, mindennek én vagyok az oka?

— Nem mondom, hogy Te vagy az oka...

— De igen, azt mondod! Hiszen csupa panasz vagy! Ezt a zacskót is teleirtad könnyeiddel. Ez se tetszik neked, az se tetszik neked, ez is bánt, az is bánt. Hát kis gyermek vagy te? Miért nem lökted félre azokat, akik bántottak? Adtam földet, hogy mind-egyikötök úgy mívelje meg, ahogyan tudja. Kezet adtam, hogy egymást megsegíthessétek. De ti a kezetekkel kocsmát meg börtönt építetek. Egyéb gondotok sincsen, csak az, hogy a falhoz állítsátok egymást. Ilyen vagy te is. Adtam ésszt, mindenféle képességet, de te nem vetted hasznát. Mást se tétél, csak égnek emeltd a két kezdet és segítséget koldultál tőlem. Amint valaki rádtámadt, máris kiáltottál: Uram, védj meg engem! De magad még csak a füled botját se mozgattad, hogy segíts magadon!...

Iván lelke nagyon szégyelte magát.

— Nem engedsz be a paradicsomba?

— kérdezte szegyenkezve.

— Azt se tudod hogy mit kívánsz. Az lenn van, nálatok, a földön!

— Szép kis paradicsom! Az a pokol!

— Akkor miért nem teszték róla, hiszen ez töletek függ. Ne aludjátok végig egész életeketek. És főképpen bizzatok magatokban is.

— Kérlek szépen, engedj be engem a paradicsomba!

Az Ur mosolygott.

— No, ha úgy vagyol, nem bánom, menj be! De az nem fog neked tet-szeni, majd meglátod.

Iván lelke bement a paradicsomba. A harmadik nap reggelén, amint feljött a nap, lenn a mezőkön megcsillant a harmat, suttogtak a kalászosok. A lélek fogta kis hátizsákját, kiöntötte belőle a könnyeket az Ur lába elé és azt mondta:

— Uram, én élni akarok! Ostoba kis lélek vagyok, de ne ítélj el engem! Engedj le!

— Hová mennél?

— Vissza a földre. Meg akarom próbálni még egyszer...

Az Ur megáldotta a kis lelket.

— Menj! — szólt hozzá. — Ne félj senkítől és ne bízzál más emberben, csak magadban. Akkor minden rendbe jön!

Dizőz vélemények

Budapesten most divatban vannak a dizőzök. Őket látogattuk sorba, hogy villáminterjú keretében a női szépség titkáról beszél-gessünk. Első utunk:

RÁCZ VALI-hoz vezetett. A nagyszerű megjelenésű és feltűnően szép bőré művésznő től megkérdeztük, áruja el őszintén, vajjon mitől olyan csodálatos a teinte? »Bevallom, — volt a válasz — sokat kísérleteztem, míg eljutottam a szépségnek egy csaliataltan forrásához! Neve: VITAL krém! Frappáns hatású!«

Következő útnak a dizőzi dobo-gón vendégszereplő primadonnához, a csengőhangig:

NEMÉNYI LILLI-hez vezetett, ki gyönyörű szeméit tő-
ra nyitva hallgatta indiszkrét kérd-sünkét: »Nem ti-
tok, — válaszolta mosolyogva — VITAL krémet használok. Sohasem hit-
tem a kozmetikai csodákban, de mi-
óta ezt a készit-
ményt felfedeztem, megváltoztal-
tam álláspontomat.«
Végül a franciásan pikáns, ked-
ves

SZILÁGYI MARCSA-t kerestük fel, ki épp nagyszerű »dadogós« számát fejezte be. »Sokat szenvedtem eddig a különböző színpadi szerektől, melyek teljesen kiszárfították arcbő-
röm — mondta a művésznő. — Most néhány hete VITAL krémet használok, ez a készitmény valóban csodákat művel. Így szólnak közkedvelt dizőzeink nyilatkozatai!

Fogadja Ön is meg művésznőnk önzetlen tanácsát! Mert nem ele-gendő a szépség, asszonyom, mellyel a természet ajándékozta meg, a szépséget meg is kell tudni őrizni; sőt a szépséget meg is lehet szerezni! Önt is széppé, boldoggá, ismét fiatalá 'fogja va-rázsolni!

Vital

krém

Főlerakat:

VÁROSI GYÓGYSZERTÁR
IV., Váci-utca 34.

MINDENÜTT KAPHATÓ!

Vidőkre postai szétküldés

A JAPÁNI "TÁNCJEGY"

12	11	10	9	8	7
6	5	4	3	2	1

Japánban rendeletileg köteleztek minden nyilvános szórakozóhelyet, hogy hetenként egyszer, beléptíjdíjmentes táncestélyt rendezzen. Nemcsak vasárnap vagy ünnepnapon, hanem elosztva úgy, hogy a hét minden napjára jusson egy-két táncdelután vagy táncestély. Ez azonban még hagyján. Bár a rendelet egymagában is nagyban eltér a legtöbb államban megszokott szokástól, ahol a táncot erősen korlátozták, sőt néhol teljesen be is tiltották, mint nem összeegyeztethetőt a háborúval. — Japán egyenesen továbbment: kötelezővé tette a táncot minden tizenhat évét betöltött leány és negyven éven alóli nőtlen férfiú számára, akik törtenetesen odahaza vannak. Egy hónapban egyszer kötelező a tánc, ezekre a korosztályokra. Az egész világon egyedül tehát a japáni „táncjegy”. A legtöbb helyen van már kenyérjegy, húsjegy, zsírjegy, de táncjegy csak Japánban van. A legújabb japán képeslapok közlik a táncjegyek kiliséit: hasonlítanak a mi húsjegyükhöz: egy évre szólnak, tizenkét kis kocka, az egész, rajta a hónapok nevei és minden kockán a táncköteles személy neve, születési helye, kora, lakhelye. A szelvényeket a pénztárnál vágják le, mikor a táncköteles személy a bálterembe lép, — ez egyben a beléptíjdíj is. Ha valaki többször is akar táncolni, kap táncpótdíjat, ami azonban négynél több nem lehet havonta, vagyis: heti egy tánc a fogyasztási felső határ. A szelvényeket a tánchelyiség tulajdonosa összegyűjti, felragasztja egy ivre s a hónap első hetében beszolgáltatja a nyilvántartási központhoz. Ott előkeresik a táncköteles japán leányka vagy megrögzött agglégény kartotékját, rávezetik, hogy az illető eleget tett polgári kötelességének. A rendelet nagyon komolyan végrehajtják, nem mentesít alóla csak hadiszolgálat, betegség — orvosi bizonyítvánnyal kell a mulasztást igazolni, — és a házasságkötés. Ha egy pár összeházasodott, vonják a táncjegyet, de a mátkaság, a jegyváltás még nem érvényteleníti a jegyecskéket. Valószínűleg tapasztalatból tudják ott is, hogy az eljegyzés még felbomolhatik a legjobb szándék mellett is.

Bizonyára sokan lesznek nálunk, akik lemosolyognak ezt az intézkedést, pedig hallgassuk csak meg, mivel indokolták meg Japánban a táncjegy bevezetését.

— Nemzeti érdek, hogy — éppen a háborús kiesések következtében — minél több házasságkötés történjék. A házasságkötések szaporodását viszont semmi sem segíti elő úgy, mint ha a fiataloknak módot nyújtunk az összeismerkedésre. Ennek pedig leghatásosabb formája a tánc, a táncterem hangulata.

Ennyi az indokolás. Nem vitás, hogy ezt megelőzőleg, igen komoly hozzászólások, tudományos fejtegetések előzték meg a táncjegyek kibocsátását s ha rászánták magukat erre az intézkedésre, bizonyos, hogy nem ok nélkül tették.

Japánban különben is nagy súlyt helyeznek a házasságkötések szaporítására: már békeidőben törvénybe iktatták, hogy állami tisztviselő csak az lehet, aki kötelezi magát arra, hogy huszonhat éves koráig megnősül. Ha nem teljesítette vállalt kötelezettségét, könyörtelenül elbocsátották.

Európai szemmel nézve a dolgot, el kell ismernünk, hogy a férjhezmenendő leányok helyzete nálunk se valami rózsás. Férjhezmenni nem könnyű, de különösen nehéz probléma, ha nincs módja, nincs lehetősége a leánynak arra, hogy egy fiatalemberrel megismerkedjék.

Bizonyos csak az, hogy minden fiatalember nyugtalanító álma egy leány s minden leány álma az a bizonyos királyfi. Ez a vágy hajtja, korbácsolja, ez számára a világ közepe, az élet érteime, minden cselekedetének titkos rügője, ösztönzője. Az élet lényege, láza ez, a párkeresés önkínzó, gyöttrő vágya. Ez nem egyéni adottság, ez mindenki törvénye, maga az élet. Mindenki a párját keresi mindig, hol halkabb, hol lobbogóbb formában, akkor is, ha letagadja, akkor is, ha embergyűlölő, akkor is, ha nem tudja. A világ gyönyörű misztériuma ez, a magunkkal hozott csoda. Ezért van, hogy minden leány férjhezmegy, férjhezmehet, ha alkalma és módja van — ismerkedni. Nem igaz, hogy a szép lányok kapósabbanak. A nagyon szépek ugyanis olyan kevesen vannak, hogy a férfivilágnak a kisujjára sem elegendők, tehát nem kell megijedni a leánynak, ha egy kicsit nem túlságosan szép. A legiegyéb szépség a fiatalosság, ezzel a lépvesszővel lehet a legtöbb madarat fogni. Tulajdonképp nincs is

o-nya leány, mert akármilyen legyen valaki, valakinek mégis megtetszik. Azért, mert az illető ifjú embernek a szemé pontosan arra a csúnya szépségre van beállítva s neki az lesz a legszebb a kerek világon.

A természet senkit nem büntet, akit a világra hoz. Valtozatosságot azért nem hoz létre a sokadalomban, mert tudja, hogy a másneműek között pontosan egy olyan valaki él, akinek pontosan ő tetszik, mégha látszatra csúnyácska is az illető.

Ez azonban a nagy bökkendő. Hol találja meg, hol bukkanhat rá pontosan arra, aki pontosan ő utána eped?

Mostmár érthető, ügyebár, a japán táncjegy? Nem mondom, sok egyéb módja van az összeismerkedésnek, de a táncnal nem ér fel egyik sem. Egy fiatal pár összesimulása, a kedvség, csinoság, amire mindketten törekszenek, a levegőben párolgó illat, a villogó mosolyok, csengő kacajok s mindez a muzsika szárnyán, igen: a japánok jól tudják, a tánc az, ami a szíveket leggyorsabban összekapcsolja, összehangolja s házasságra ösztönzi. Ezért hozták be a táncjegyet. Nem, nem tréfából. Nemzeti érdekből...

Hiszzen a leányt társadalmi korlátok akadályozzák abban, hogy gatlás nélkül fogadhatna egy ismerkedni akaró fiatalembert. „Tisztességes leány” nem köthet utcai ismeretséget — ügyebár? Nem köthet moziismeretséget se, nem köthet színháziismeretséget sem, sőt, nem köthet „hivatali” ismeretséget sem úgy, hogy ne lebegjen feje felett a pletyka, ne sűgdosanak össze a füle mögött s ne nézzenek rá sanda, sokatmondó tekintettel a kollégák és kollégánok. Nem köthet jégismeretséget, villamosismeretséget, sőt autobuszit sem, már azért sem, mert az autobuszok is egyre ritkulnak. Hát hol ismerkedjék, mitévő legyen? Lehet szép, kedves, csinos, elegáns, szőke vagy barna, mit tegyen? „Lógjon” a korzón, aszalódjék a kis espressóban, cukrászdában, kávéházban, vagy menjen leányotthonokba, esetleg jótékony hölgynek a persellyel gyűjtőnapkor? Kap egy pengőt, egy mosolyt, de nem, ez nem ismerkedési fórum egyik sem. Maradna a házi bál, a piknik, a zsúr, a vendégvacsora, erre se pénze, se megfelelő lakása nincs minden leánynak s azt sem teheti, hogy meghívja a vadidegen imádottat, a vágybell királyfit, ügyebár? Egyszóval, nem könnyű dolog. Nem könnyű dolog férjhezmenni, egyszerűen azért, mert nincs nagy választék a megismerkedési lehetőségekben. Vagyis nem azért, mert nincs lakás, nincs kelengye, nincs nagy fixum, mert a szerelemnek nem kell nagy lakás, nem kell kelengye, nem kell nagy fixum, miután mindez bennfoglaltatik magában a szerelemben úgy, mint a gyémántban a fény, a napban a meleg, a virágban az illat.

A szerelem, kérem, határtalan pompa, csak úgy szürkén, szimplán, egymagában is, csak meg kell találni azt, aki bennünket keres, aki lázas szívdobogással vágyik utánunk, azt, aki szeretni tudna. Ehhez pedig ismerkedni kell, benne járni a színes, nagy erdőben, különben hogy akadhatnánk a saját fenyőfánkra?

Mikor a fenyőfánk azt sem tudja, hogy a világon vagyunk...

N. D.

biro-náz

Carmin

Coralle

Cerise

Cyklamén

MIRŐL ÁLMODIK

Franciaország

IRTA: BÁRÓ DOBLHOFF LILY

Franciaországban, meg az egész január hónapnak »ünnepek jellege van, mintha az emberek, a súlyos, szürke hétköznapból, mind hosszabb ideig igyekeznének megőrizni az ünnep varázsát.

Talán ezért csodálkozik az idegen még januárban is, hogy a karácsonyi és újévi ünnepek folytatódnak, minden lakásban még ott lóg a fagyöngy, a legendás francia »guir« melyről itt minden gyerek tudja, hogy amikor Franciaország még pogány Gallia volt, az akkori papok, a »druidek«, december—január táján, arany sárlóval szedték le a tölgyekről a zöld fagyöngy csomókat, melyeknek ágait szétosztották a jelenlők között és ezek a kis ágacskák voltak az első újévi ajándékok, a szerencsét hozó »étrennes«-k. Talán sehol sem őrizték meg olyan híven a fagyöngy legendáját, mint Franciaországban.

Idén a legkülönbözőbb jóslások divatja uralja az emberek kedélyét, amely jóslásokban mindenki csak egyet keres istenigazában: a Békét! De ettől a legfontosabb kérdéstől eltekintve, az 1944-es évre vonatkozólag mindenki böngészni a régi jóvendöléseket. Az egyik francia népi rím azt állítja, hogy »A rossz esztendő úszva köszönt be«. Az idén újévkor és januárban is, az utcákon valóságos csónak-művészetet kellett véghezvinni, ha az ember az esti sötétben nem akart belevesni az óles tócsákba. Mások azt állítják, hogy miután emberemlékezet óta nem láttak ilyen meleg, esős telet, ez csak »jó jels lehet.

De a jóslásokon túl is nagy becsületben vannak a népi szokások, mindenütt újból felelevenítették a fáklás kömeneteket, sőt, Chamonix mellett, a Mont Blanc hófóhérs csúcsa alatt az egyik falusi legény, fáklyával kezében megy fel a toronyba és tüzes csöváját lobogtatva, hívja misére a falusiakat és környékbelieket. Sok hegyi faluban, nemcsak a karácsonyi éjféli misét ünnepelték ilyen fáklyafénnyel, hiszen azok, kik messziről jönnek, még sötét éjszakában kell, hogy hazulról elinduljanak és így, szokatlan, mintegy az ősi tűzimádattal korából életre kelt látvány, amikor hosszú sor fény kigyózik a havas hegyi ösvényeken, a távoli kápolna vagy falusi templom felé.

A franciák szokásuk szerint maró gúnyal emlegetik az 1943-as évet és kijelentik, hogy ennek az évnek a folyamán, felnőt koruk ellenére, túl sokat kellett tanulniok, miután a különböző nemzetek hadijelentései mindennapi földrajz-tanfolyammal ének fel, a saját országukban lejátszódó események nagyon is komoly történelemre tanították őket, amikor pedig már azt hitték, hogy kinőttek gyerekkori számtanóráikból, a sok fajta jegy miatt, vissza kellett térniök a magasabb matematika tanulmányozására!

Mintha az élelmészeti megszorítások fokozottan izgatták a gyomor fantáziáját, minden francia órákig mesél a különböző tartományokban szokásos téli és ünnepi konyhakülönlegességekről. Elmondják, hogy Périgordban persze, fekete trüffelvel díszített és májpástétommal töltött vajvas íészta »galette«-t divott. Elzászban körtésztorta, a »Birewecke«,

az északi vidékeken lórró szalonnás saláta volt a »szerencsét hozó« étel. Bretagneban pedig a disznóhúst egész különlegesen, »bretone« módon, készítették.

Ma mindez a múlté, talán csak egyetlen szokás maradt meg szinte változatlanul: a fatörzs, melyet régen csokoládéval vontak be, vajás krémmel töltöttek és fatörzs alakúra készítették. Ez a sütemény állítólag a déli Provenceban partraszállt, egészen a Rhone völgyéig eljutott föníciaiak által itt hagyott emlék, mert ők gyujtottak meg minden évben, külön e célra megörzött olajfátörzsre a kandallóban, hogy megvédje a házi tűzhelyet. Később, amikor a franciák már felvették a keresztiséget, ennek a pogány szokásnak emlékét ebben a téli édes süteményben őrizték meg.

Idén, miután a koromsötétség és lucskos idő miatt esténként kijámi szinte lehetetlen, egyik fő mulatságot a nagyanyák és dédanyák kalendáriumi és álmoskönyvei jelentik és mindenki izgatottan igyekszik megfejteni, hogy ezek szerint a dodonai mondások szerint, mit hoz az új év? Ezekben a bölcs könyvekben, minden tévedést kizáróan megtalálható, hogy ha karácsony napja vasánapra esik, sok gyertyát kell beszerezni, mert a tél hosszúnak ígérkezik, ha ellenben hétfőre esik, az állatok jól gyarapodnak, de kevés lesz a gabona — a keddi karácsony ígér a legtöbbet, mert »bőség lesz borban-gabonában«. mondja a kalendárium, csütörtök ellenben rossztermést és szárazságot ígér. Idén péntekre esett karácsony napja és képzhetjük, milyen izgalommal keresték, különösen a gazdák, hogy mit jelent ez a termés szempontjából? Úgy látszik, sok jót, mert a jóslás azt tanácsolja »Vess mindenütt, még a hamuba is, mert jó gabonatermés lesz, de csak ha jól bemunkáltad a földet, mert csak kései esőt várhatasz!

Sok kirakatban, főleg a könyvesboltokban, még ma is ott áll a karácsonyi jászol, mely itt teljesen különböző a nálunk szokásos bethlehem-i jászoltól. Itt nem a három főalak: a szalmán vagy az akolban fekvő gyermek Jézus, Mária és Szent József alakján van a hangsúly, de a népen, a pásztorokon, kik seregestül tódulnak a csodásan született Kisdéd elé. Ezek a kis agyagfigurák, a »santonok«, melyek a Provenceból származtak az egész országba, élénk színekkel vannak befestve, a parasztságosnyok ríktó kék, zöld vagy piros agyag-fejkendőt viselnek, takaros fehér kötényükben vagy szerény kosárban mind hoz valami ajándékot a szent családnak. Ezek az itteni jászolok többnyire kis falusi gyülekezetet ábrázolnak, van itt kutya, baromfi, szarvasmarha, sőt soknál még égő rőzserakás is.

Megható, hogy egy-egy bolt tulajdonosa milyen féltő gonddal, szerető kézzel csomagolja ki a fagyapotba vagy papirosba ágyazott kis alakokat, melyek a tavalyi karácsony óta türelmesen várták, hogy újra megpillant-hassák a napvilágot. Amikor azután már felállították a kirakatban, a tulajdonos büszkén áll az ablak előtt, hogy iássza, »gusztálja«.

Csupa régi szokás. — Az 1944-es téiben, Franciaországban mindenki oda menekül: a MULTBA.

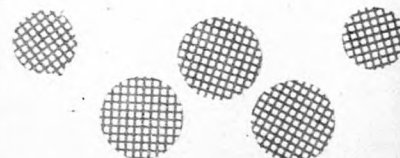
múlt el, új esztendőt irunk. Ilyenkor minden nő szívszorogva veszi elő tükrét, hogy vajjon igaz-e és tényleg öregebb lett-e egy évvel. — És sokan, nagyon sokan boldogan állapítják meg, hogy a szálló évek nyomtalanul repültek el és vonzó, úde szépségük évek óta töretlen.

Hogyan lehetséges ez, kérdi Ön, Asszonyom? Megadjuk a választ, mint egy jó tanácsot az új évre. Használjon Ön is Hormocith B. krémet.

Ez a kiváló krém új anyagot vont be a szépségápolás szolgálatába, biológikus úton hat, már néhány nap alatt megszünteti az árcbőr szárazságát, megakadályozza az időelőtti ráncok keletkezését, szinte új életet lehel a fáradt vonásokba és ezáltal évekkel fiatalítja az arcot. Asszonyom, a Hormocith-krém más... más, mint amit eddig használt! Egy tubus 8.83, takaréktubus 15.58.

Magyarországi főraktár: Dr. Blitz Drogéria Budapest, Vilmos császár-út 23/a.

Sajátmagán fogja tapasztalni Asszonyom, hogy a Hormocith B. krém az új évben Önnek is szerencsét, örömet, új sikert és a nagy boldogságot fogja jelenteni.

NŐI VILÁGHIRADÓ

A svájci sajtó foglalkozik Svédország trónutódlási problémáival és megállapítja, hogy jelenleg az ú. n. száliai örökösödési jog van érvényben, mely nőket elvből kizár a trónutódlásból. Már most tekintettel arra, hogy Gusztáv Adolf trónörökös, meglehetősen előrehaladt korú és legidősebb fiának csupán négy leánygyermek van, — a negyedik most született — svéd koronajogi körökben nemrég az a felfogás vált uralkodóvá, hogy meg kellene változtatni a száliai örökösödési rendet és olyan utódlási joggal kellene helyettesíteni, mely a vérrokonoknak nemre való tekintet nélkül lehetővé tenné a trón birtokbavételét. Ha ez a terv megvalósulna, akkor a mai király nyolc éves dedunokája, Margit lenne Svédország kijelölt trónvárományosa, persze csak a harmadik nemzedékben... 1720 óta nem uralkodott nő a svéd nép felett, t. i. abban az évben halt meg Ulrika Eleonóra királynő.

*

Érdekes esetet regisztrál a svéd sajtó Braziliából. Generoso Miguel nevű fegyenc, aki már 15 esztendőt töltött életfogytiglani büntetéséből a Bahia Blanca-i fegyházban, jómagaviselete miatt kegyelmet kapott. Első útja Beque Mária menyasszonyához vezetett, aki, mikor elítélték, örök hűséget fogadott neki, azzal az ígérettel, hogy kétszer havonta fog írni. Ez így is történt. Generoso nagy megdöbbenésére azonban kiderült, hogy a hűséges ara már nyolc évvel ezelőtt meghalt. Mikor Mária halálát közeledni érezte, legjobb barátját arra kérte, hogy völegényének a megírt vizsgaszveleket ezentúl is szabályosan írja meg... A címzett nem sejtett semmit a kegyeletes változásról — azon egyszerű oknál fogva, mert Mária — ezt viszont sohasem tudta meg — analfabéta volt! Így tehát még életében íratta az összes szerelmes leveleit... Sajnos, „happy end“ nem volt lehetséges, mert a derék levélíró már férjes asszony és hét gyermek boldog anyja.

*

A kairói múzeum igazgatósága elhatározta, hogy fokozott légveszély miatt az

utolsó kincseit is biztonságba helyezi. Különös gondosságot fordítottak Neit-em-Het hercegnő mumijának biztosítására, mely a legszebb egyiptomi múmiák közül való. Hosszas töprengés után visszahelyezték abba a piramisba, amelyben annak idején felfedezték... Furcsa sors jutott a szép egyiptomi hercegnőnek osztályrészül, hogy ötezer év múltán újra eltemették!

*

Az amerikai erdőgazdaságok a katonai behívások folytán mind jobban érzik a hiányát erdőcsöszöknek, miáltal az erdőtüzek kiterjedésének veszélye lényegesen nőtt. Nagyon érdekes ötlettel egyszerre megoldották e súlyos problémát: az összes leendő nászutasokat felszólították, hogy megfelelő fizetés ellenében vállalják az erdőőri állást! A siker minden várakozást felülmúlt — annyi ajánlat futott be a hatóságokhoz, hogy alig győzték az iramot... De gondoljuk csak meg: mézeshetek regényes-magányos erdővidéken és még hozzá fizetés ellenében!

*

Érdekes tünemény, hogy a jelenlegi statisztikai megállapítások szerint csak az eszkimóknál nincsenek ikrek... A híres sarkkutató Nansen maga igazolja ezt a tényt a következő beszámolóval: „Mikor egyszer több eszkimó család előtt arról beszélgettünk, hogy az asszonyok Európában nemcsak kettős, hanem hármas ikreket is szülhetnek, az egyik eszkimónő nevetve így szólt: — Hát akkor az európai nők nem is emberek, mint mi! Minálunk csak egy újszülöttel szaporodik a család!“ Mindmáig a tudomány adós maradt e különös kivétel magyarázatával...

*

Miután Németországban a totális hadvezetés keretében mindig több és több nő egésznapos elfoglaltsága miatt kénytelen a főzőkanalat „szegre akasztani“, nagyon sok férj visszaesett az agglégényi állapotba és a szakácsművészetet maga gyakorolja... Hogy helyzetüket megkönnyítsék, majdnem minden német városban főzőtanfolyamot rendszeresítettek szalmaözegek számára. A részvétel oly élénk, hogy sok esetben párhuzamos tanfolyamokat kellett felállítani.

*

A linzi bábaképző intézet nemrég ünnepelte százéves fennállásának évfordulóját. Alapítása óta több mint 2800 bábasszony nyert ebben a tanintézetben mintaszervi képzést.

*

A connecticuti egyetem híres pedagógusa, Leonard W. Ferguson évtizedes megfigyelései alapján az a következtetést vonta le, hogy a gyermeki viszony a szülőkhöz nagy befolyással bír a maskutin vagy feminin jelleg kialakulására. Helyesen fejlődnek a fiúk és lányok, akik különösen jó egyetértésben állnak apjukkal, másrészt apa gyermeki konfliktusok ellenkező értelemben hatnak a fejlődésre. Nagyon erős vonzalom az anya személyéhez elősegíti mind a két nemnél a feminin jelleg keletkezését Végül anya és gyermek közötti surlódások úgy fiúknál, mint lányoknál majdnem kivétel nélkül erős, férfias jelleg kidomborodását eredményezik.

*

A baltimorei egyetem orvosi kara ötszáz asszonyon végzett vizsgálatok alapján megállapította, hogy a női agyban az időérzék annyira kifejtetlen, hogy a pontosságra vonatkozólag az asszonyokat nem lehet teljesen ítélőképessé nyilvánítani.

*

Minden idők legértékesebb ékszerét Lolia Paulina, Caligula császár felesége viselte. Akkori értékét 40 millió sestertiusra becsülték, ami átszámítva kb. 14 millió pengőnek felel meg, viszont vásárlóereje a fenti összegnek többszörösét képezte.

*

Az afrikai néger törzseknel a várandós asszonyok férjeinek tilos háborúba menni. Néhány törzsnél ez a tilalom kiterjed a veszedelmes vadászatra (vadállatok ellen), másoknál egyáltalán vadászatra és halászsatra.

*

A bostoni egyetemi klinika beható kísérletek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a nők könnyebben bírnak a kopialást, illetve bőtölést, mint a férfiak. Többnapos bőt után az asszony ereje kevesebbet hanyatlik, mint a férfié. Ez a feltűnő jelenség abban leli magyarázatát, hogy a női vérben kevesebb az insulin; insulinhiányosság erős étvágyat (fokozott éhségérzetet) kelt, insulinhiány nagyobb közömbösséget eredményez a táplálkozás iránt.

Szép fogakra emlékeztet a Chlorodont.

Chlorodont fogpaszta

Társasági futár

Élet méltató kitüntetéshez és elismeréshez a magyar sajtó munkásai gratulálnak.

*

HAEFFLER ISTVAN miniszteri osztálytanácsosi címmel felruházott sajtóelőadónak, a sajtópolitikai osztály vezetőjének a Kormányzó Ór a miniszterelnök előjlesztésére a miniszteri tanácsosi cí-

HELTAI GASPÁR: AESOPUS MESÉI. Szív kellett hozzá, hogy a mai viszonyok mellett a jubiláló Tevan-cég Heltai Gáspár fabuláit adja ki. S hogy adta?... Gazdagon és izléselesen. A legnagyobb stílusban.

Windischgrätz Erzsébet hercegnő és Esterházy József gróf esküvője
Nemes Jakob felv.

Hlatky Zsuzsánna és Bogyay Pál esküvője
Nemes Jakob felv.

Kovács Jenő és neje Trieber Mária Magdolna
Nemes Jakob felv.

A kecskeméti »nema« bálora résztvevő közönség

A MANSz-ét megalapító Tormay Cecile szobrát megkoszorúzták a szövetség tagjai a 25 éves évforduló alkalmával
Nemes Jakob felv.

met adományozta. A kormányzói magas kitüntetés a legmegfelelőbb embert a legmegfelelőbb helyen érte. Haeffler István kiváló képességei, páratlan rátermettsége fontos szerepet tölt be a magyar sajtóban. A rendkívüli érdeme-

Hivatott költőt kért fel, Keleti Arthurt, hogy írja át ezeket a megnyugtató és konstruktív meséket, régi ízzel és mégis értékető mai nyelven. Csupa csendre intő tanács csendül ki a klasszikus példázatokból: lojalitás a fe-

jedelem iránt, Isten-
félelem és jószág. A
diszes koderből meg-
csapja az embert a
primitív irodalom pat-
riarchális levegője. S
mennyre mai, mikor
elmondja, hogy pau-
per ubique iacet: a
szegény mindennütt a
porban hever. Krúdy,
Kosztolányi, Gvadányi,
Csokonai, Kisfaludy,
Fáy András, Vörösmarty
és Petőfi kiadványai után
a Tevan-cég ezzel a
Heltai-Aesopus kötet-
tel hitet tett a könyv-
kiadás nemes hagyományai
mellett. Legutolsó meséje a „Ké-
köves jeredőbe“ került
embernyázókról izgalmas
vándírat.
(P. J.)

*
**HATVAN LEVEN-
TEVEZETŐNÖ** tett
fogadalmat Debrecen-
ben dr. Kokas Eszter,
a leventelányok ve-
zetője előtt.

*
**BOTOND GYÖR-
GYI** lett az idén is a
korcsolyázó hölgybaj-
nok. A városi geti
műjépgályán kétezer
néző előtt bonyolították
le Magyarország
1944. évi műkorcsolyázó
bajnokságának szabad
korcsolyázá-

sát. Az ifj. Király
Ede két műkorcsolyázó
bajnokságot nyert. Legyőzte a fér-
fi egyenesben dr. Kállay
Kristófot, a sokszoros
bajnokot s Kékessy
Andréval megnyerte
Matusik Zsuzsi—Mol-
nár párral szemben a
párosot is. A szabad-
korcsolyázásban ki-
tűnt Saáry Éva, Saáry
Marika, Kékessy
Andrea, az először
induló ifjabb nemze-
dekből Kresz Lili és
Bódy Marika. Pajzas
Magda lámpalázzal
küzdött.

*
**GRÓF SZÉCHENYI
GYÖRGY,** Balatonfü-
red népszerű főszo-
labírája február 2-án
tartja esküvőjét Min-
der Sándorné Wanke
Elárrival, a budapesti
társaság egyik leg-
szébb asszonyával.

*
**A NŐI
SZERVEZET** Újvidé-
ken vöröskeresztes
jótékony célú hangver-
senyt rendezett nagy-
számú közönség rész-
vételével. Közremű-
ködött Hesz Irén,
Bajnok Ferenc és
Kéler György dr.
hegedű-, ének-, zong-
goraszámokkal. Ki-
sért: Borhy Ottó.

»Rouge folide«

ATELIER SERVICE

Smart

Süvváltó rouge

EGYÉNISÉG SZERINT
AZ ARCON VÁLTOZIK

Smart

PARFUMERY
BUDAPEST, IV. BÉCSI-UTCA 9

A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége 25 éves fennállásának évfordulóját a városháza közgyűlési termében tartott rendkívüli közgyűlésen ünnepelte meg
Nemes Jakob felv.

**A MAGYAR NŐK
LAPJA**

**GYERMEK
UJSÁGJA**

Béka királyfi

Írta: **MATYI NÉNI**

2.

— Fáj a sebed drágám? — kérdi a mamája.
A kis béka meg csak megrázta a fejét,
hogy nem.

— Akkor miért sírsz ilyen keservesen?
— Mert a szívem fáj — szokta a királyfi
— én szeretem a gyerekeket — és jászani
akartam Cudar Janival /sz/ — megmutattam
neki a koronámat, meg a szép színes hölgyom-
mat, ránevettem és ő meg akart ölni. Hát
ilyenek a gyerekek? — kiáltott fel a Béka-
királyfi a szeméből gyorsan folytak a köny-
nyek. A fűvek meg hallgatóztak és jobbra-
balra hajladoztak, annyira csóválták a fejüket.

Egyszer csak a legmagasabb fűszál megszól-
alt: Ezt nem hagyhatjuk annyiban — meg
kell büntessük azt a rossz gyereket, aki ilyen
nagy bánatot szerzett.

— Úgy van — suitogták a fűvek. A fürend-
örök, akiknek éles szúrnyuk van, megmoz-
dultak és az akácia földre hullott tuskéit
mind feléjük fordították.

Cudar Jani meg megy nagy vígan dano-
lászva a patak mellett, egyszer csak akkorát
ordított, hogy a madarak majd leestek a fáról
az ijedségtől. A fűvek elkezdtek nevetni és
örömlükben táncolni, mert Cudar Jani bizony
belelépett egy nagy tuskéba. A túska meg jól
belefürödött a talpába — úgy, hogy Cudar
Jani hirtelen leült a földre és úgy próbálta
kihúzni a tuskét, közben pedig ordított, hogy
a fák is méregbe jöttek. Éppen a Jani feje
feletti egy nagy tölglya szunyókált, Jani ret-
tenetes ordítása felébresztette — méregbe jött
az öreg tölglya — és egy száraz gallyat ponton-
szán a Cudar Jani feje tetejére dobott. Még
csak most kezdett frögtölni Jani és felugorva
elkezett hazafelé sántikálni.

Nehezen ment Cudar Jani, húzta a fájós
lábat és a könny is folyt a szeméből. Hirtel-
len észbe jutott a kis béka és gondolta ma-
gában — miért is bántottam azt a kis fillatot?
De már késő volt minden bánat. Hazasántikált
Cudar Jani. Édesanyja a kertkapuban állt és
látja, hogy jön haza a fia, sárosan, vizesen,
sántikálva, mindjárt tudta, hogy nem volt az
iskolában. Beszaladt a házba és egy nagy po-
rolóval a kezében jött elő és elkaptja Jani nyá-
kát, lefektette a térdére és csih-puhi, úgy el-
verte, hogy csak úgy porzott a nadrágja.

Látták ezt a fűvek, a fák és úgy nevettek
rajta, hogy a könny is kicsurgott a szemlök-
ből. Csodálkozott Jani édesanyja, hogy még
mindig esik a harmat. Jamit pedig beállította
a sarokba és ebédet sem adott neki.

Béka királyfi meg egyre sírt. A szíve is atig
dobogott, úgy tele volt fájdalommal. Egyszer
csak az öreg király megsimogatta szakállát és
odaszól a fiának:

— Hallod-e, fiam, nem minden gyerek ám
olyan rossz, mint a Cudar Jani. Ismerek én
egy kisfiút, az nem bánja az állatokat, sőt
még szereti is őket, igaz, hogy nagyon messze
lakik az a gyerek.

Elhallgatott az öreg király, a királyfi meg
rögtön abba hagyta a sírást.

— Mondja, édesapám, hol lakik az a jó kis-
fiút?

— Bizony messzire, a Nagyházak országában.
A királyfi felugrott, elfelejtkezett fájós lábá-
ról és elkezdett kacagni.

Hát édesapám, én elmegyek és megkere-
sem azt a gyereket — szólt, — és kérem édes-
anyámat, hogy pakoljon nekem hamar útravalót —
Jól van, fiam, te csak készülj, én meg
szólók, hogy fogjanak be a kocsiha.

Avián két vidám pücsköt befogtat: egy nagy
mályvalévalba, a királyfi meg ráugrott a fo-
gatira, a béka család körülállta és inogtetett
neki. Béka királyfi boldogan elindult, hogy
megkeresse azt a jó gyereket, aki nem bánja
az állatokat, szófogad az édesanyjának, hogy
neki adja a koronáját.

Gyerekek, most hagyjuk Béka királyfit ma-
gára, majd megtudjuk, milyen eredménnyel
járt az utazása.

INCI NEVENAPJA

Inci néknél nagy lakoma készül.
Egy sereg lányt hívott meg vendégül.
Minden kis lány babáját is hozza.
No — tudom — a mulatságnak, nem lesz vége-
lőssza.

A jó szülők fíradosnak rajta:
sikerüljön kis lányuk névnapja.
Még Palkó is — Inci felnőtt bátyja —
ittthon marad. Résztvevő a nagy sürgősebe',
[Jorgásiba'.

Isesebből, isesebb ételek:
habos kivé, fondós kalács, remek;
torta, befőtt kerülnek asztalra.
Övegtálon felhalmozva: szőlő, dió, alma.

Cirnos, éica száját nyalagatja:
neki is jut egy-két jó falatka.
Bárácsak mi is kapnánk invitálást:
Kivilágos-kivirradtig rognék a friss csárdást!

L. ADY MARIA

FELSŰLTEK

Óriási hóember
Ált Ali kertjében.
Cilinder volt a fején.
Seprű a kezében.

Dióhéj volt a szeme.
Szén az orr s bajusza.
Délicé, magas természetű
Peckesen kihúzta.

Az ittrekedti madarak
Egy bokorra szálltak
és a szép hóemberre
Mit ki nem találtak!

Azt mondták: Ez Télapó!
Megbüntetni volna jól
Minek hozott hideget
A földre, meg hólepiet.

Boaszóuló tervével
Felsült hát a sok madár.
De, hogy nem is Télapó volt.
Azóta mind tudja már.

PALKOVITS JOLÁN

BABAGYŰLÉS

Játékpolcon nagy a láрма,
Babagyűlés lesz itt máma,
Játékpolcokak kis gazdája
Hová járhat mostansáig?

— De jó dolgom volt a nyáron...
Igy sóhajtt fel Maekó Márton.
— Most pedig, pár hónap óta,
Rövidebb a játékkora.

A sok baba haja köcsös...
A ruhájuk gyűrött, foltos...
A sok játék egyre várja,
Mikor jön már kis gazdája.

— Tik-tak! — szól a falóra.
Hallgassatok olcsó szóra.
Nagy lány lett a kicsi Márta.
Beiraták iskolába.

De tavasz jön majd a télre
S jövő nyáramk kezdetére
Véget ér a tanév s Márta,
Visszatér játékvilágba.

E. Márta

380. NÉMET NYELVLECKE

A múzeum szép palota,
Museum német neve.
Régiséggel, festményekkel
Es szobrokkal van tele.
Ha azután kifáradtunk,
Söröspincébe megyünk,
Bierkeller-ben egy pohár sört
Jóízűen lenyelünk.

1. das Museum (olvasd: dasz múzeum) a múzeum.
2. der Bierkeller (olvasd: der birkeller) a söröspince.
3. das Bier (olvasd: dasz bír) a sör.
4. der Keller (olvasd: der keller) a pince.

FEJTÖRŐ

Raklódé Barabás Gábor kis munkatársunk (Budapest)

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

1. leánynev
2. nem bácsi
3. fehérnemű
4. igekötő
5. sóhajtó szócska

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

Dr. Dobasz Ferencnek Zsuzsukája és Ferikéje, Budapest

Földváry Bélciék kisfia, Budapest

Zeigmond Aicla Mádéfalva

Karsay Jutka Budapest

Homicskó Zoltán Babó

Szabó Lacika Komárom

Földváry Kálmán polg. isk. tanár Szabolcsfiacskája, Eendrőd

Villám Endre Attila Fábó Zoltán, Szabadka János, Tatstóváros

GYERMEKPOSTA

Tápy Miklós, Kis barátunk régi tartoz-
sáimat törlesztjük ezzel a pár sorral, amit
most küldünk neked. Ne nehezted, Miklóska a
hosszú szünet miatt. Egyben arra kérünk,
hogy ne feledd fel igényed a rejtvény te-
kintetében, mert a papírhány miatt úgysem
tudnók teljesíteni. Mindenképp kaptok egy ke-
veset s ezzel meg kell elégednetek. Légy meg-
nyugodva, gondolom reátok és ti lesztek az
elsők, akiknek teljesítjük a kívánságát, ha
erre mód lesz. — Kedves kis olvasóink, szeret-
tettel ölel mindannyiottokat Eta néni és Elek
bácsi.

HÁZTARTÁS

NYULPECSÉNYE. Kevés páclévet készítünk. A friss nyulat beszózzuk és szalonnával megtűzdeljük, tepsibe téve ráöntünk kevés átszűrt páclévet, adunk bele 10 deka fagyos zsírt és puhára sütjük. Végül a levét egészen lesütjük. Ha puha lett a hús, kivesszük, feldaraboljuk, levébe 2 deci tejfölt öntünk és leöntjük vele a húst.

GALAMBPAPIKÁS. A fiatal galambot megtisztítjuk, feldaraboljuk. Zsírban piritunk vékony szeletekre vágott hagymát, adunk bele vöröspaprikát és a galambokat szózzuk és puhára pároljuk. Ha puha, adunk rá bőségesen tejfölt és galuskával tálaljuk.

PONTY SÜTVE. Tűzálló tálat kizsírozunk, 3-4 burgonyát szeletekre vágunk, a tál aljára tesszük. 1 kilós pontyot megtisztítunk, bevagdossuk és beszózva a burgonyára helyezük, a bevágásba szalonna csíkokat teszünk és karikára vágva 1 hagymát. Kevés olvasztott zsírral leöntjük, kevés vizet öntünk alá és a forró sütőbe téve, sütjük. 2 deci tejfelben elhabarunk egy késhegynyi rózsapaprikát és ha a hal már majdnem kész, leöntjük vele és pirosra sütjük.

TEJFELES KELKÁPOSZTA. 2 darab kelkáposztát cikkekre vágunk és sós vízben pár percig főzzük, majd leszűrjük. Tűzálló tálat kizsírozunk és a kelkáposztát beletesszük. 2 deci tejfelben elhabarunk 2 egész tojást, ráöntjük a kelre, meghintjük morzsával, kevés vajat teszünk a tetejére és pirosra sütjük.

MAJORANNAS SZELET. Négy szelet marhahúst a faggyútól megtisztítunk és beszózzuk. 2 kanál zsírt lábosban felolvasztunk, beletesszük a szeleteket, megforgatjuk a zsírban és ráhintünk 2 kanál majoránnát és 2 deci tejfellel leöntjük, betakarva pároljuk, időnként rázogassuk, hogy oda ne süljön. Ha puha a hús, forró tálra rakjuk, zsírt leöntjük és a levéhez kevés vizet öntünk, felforraljuk és a húsról öntjük. Metélttel tálaljuk.

CSODAKIFLI. 14 deka margarint, 21 deka lisztet, kevés sót, 1 és fél deci tejfölt jól összegyúrunk, kidolgozzuk, mint a rétestésztát, 2 óráig hideg helyen állni hagyjuk, azután vékonyra kinyújtjuk, ízzel töltve kifliket formálunk. Ha megsült, vaníliás cukorral meghintjük.

CSUSZTATOTT PALACSINTA. 4 deka vajat habosra keverünk, hozzáadunk 4 deka cukrot és 3 tojássárgáját egyenként, 8 deka lisztet, 3 és fél deci tejet, kevés sót és a 3 tojás kemény habját. Vastag palacsintákat sütünk, körülbelül félcenti vastagra, de csak az egyik oldalát sütjük meg, tálra csusztatjuk úgy, hogy a sült oldala alul legyen. Egymásra rakjuk és 15 percre forró sütőbe tesszük és megsütjük.

KORSZERŰ RECEPTEK

CSIKÓS-TOKÁNY. 6 deka zsíron, 2 kisebb fej karikára vágott vöröshagymát aranyárgára piritunk. Egy kiló mócsingos marhalábszárát vesszünk, jól megmossuk, kockára vágjuk és a lepárolt hagymához keverjük. Lepiritjük a húst, fűszerezük sóval, törött borssal és pirospaprikával, evőkanálnyi finomra vágott petrezselyemzöldjével meghintjük, egy deci vizet öntünk rá és fedő alatt lassan pároljuk. Ha a vizet elfőtte, mindig pótoljuk azt kevéssel. Közben 4-5 evőkanál paradicsomot adunk a húshoz és készre főzzük. Tálalás előtt egy deci tejfölt öntünk rá. Burgonyát hámozunk, hosszukás szeletekre vágjuk, sós vízben puhára főzzük. A leszűrt burgonyát peccenyéstálra tesszük, ráöntjük a pörköltet és ecetes savanyúságot adva mellé, forrón tesszük asztalra.

BURGONYAFELFUJT. Egy kiló kifliburgonyát meghámozunk és sós vízben puhára főzzük. A megfőtt burgonyát leszűrjük, lefedjük, hogy a gőzben széjjelesen, majd a burgonyanyomón átnyomjuk. Egy lábosba bőven tesszük zsírt vagy olajat, forróra hevítjük, beletesszük a burgonyát és folytonos keveréssel pirosra sütjük. A megsült burgonyát finomra vágott petrezselyemzöldjével megszórjuk. Körítésnek, vagy vacsorára tea mellé tálaljuk.

LENCSEKROKET. 30 deka lencsét, egy sárgarépát és petrezselyemgyökeret, egy fej vöröshagymát megtisztítunk, megmossuk és sós vízben puhára főzzük. A megfőtt lencséből kivesszük a zöldségeket, leszűrjük róla a vizet és a lencsét szitán áttörjük. Egy kávéskanálnyi reszelt vöröshagymát, kevés sót, késhegynyi törött borst, egy egész tojást adunk a lencséhez, jól összekeverjük, szeleteket formálunk belőle és tojásban, zsemlyemorzsában megforgatva, olajban vagy margarinban kisütjük. Főzelékhez feltétnek, vagy gombamártással tálalva önálló ételnek adjuk.

ÉTREND

JANUÁR 21-31-IG:

21. **PÉNTEK.** Ebéd: halikraleves, újrós gombóc. **Vacsora:** faszított hal, ceilersaláta, párolt szilva.

22. **SZOMBAT.** Ebéd: köménymaglevés, triestzi burgonyagombóc. **Vacsora:** friss hurka sütte, burgonyapüre, ecetes uborka, alma.

23. **VASÁRNAP.** Ebéd: paradicsomlevés, csirkepaprikás galuskával, diótekercs. **Vacsora:** felvágott, vaj, vegyes befőtt.

24. **HÉTFŐ.** Ebéd: húsvés, főtt hús, burgonyakrém, uborkamártás, almás-palacsinta. **Vacsora:** füstölt nyelv tornával, gyümölcs.

25. **KEDD.** Ebéd: burgonyaleves, nyúlgerinc tejfellel sütte, burgonyakroket-körítés, rétes. **Vacsora:** tea, májpástétom, gyümölcs.

26. **SZERDA.** Ebéd: bablevés, élesztős gombóc. **Vacsora:** vagdalt libamell, vegyesaláta, kompót.

27. **CSTÖRTÖK.** Ebéd: káposztaleves, lánk. **Vacsora:** fejsajt, ecetes hagymával, vegyes kompót.

28. **PÉNTEK.** Ebéd: karfiolleves, sajtos makaróni. **Vacsora:** kocsonyáshal tartármártással, sajt, gyümölcs.

29. **SZOMBAT.** Ebéd: reszelt tésztalevés, párolt felsál, káposzta, pogácsa. **Vacsora:** nyúlpástétom, francia saláta, párolt alma.

30. **VASÁRNAP.** Ebéd: pulykaleves, sült pulyka, sült burgonyával, paprikasaláta, csöröge. **Vacsora:** hideg sült párolt szilvával, délről tészta.

31. **HÉTFŐ.** Ebéd: borsópürélevés, diós metélt. **Vacsora:** galambcsinált, apró zsemlyegombóccal, gyümölcs.

BOLDOGSÁG

• egy öröklakás az újjáépülő

Balatonaliga

Budapesthez legközelebb lévő páraiban fekvésű modern balatoni üdülőhelyen. Legszébb nyaralás, kedves otthon, értékálló vagyon, komoly jövedelem! Eladási iroda: Budapest, IV. Váci-utca 36. Klotild palota. T. 183-256, 186-505

Családi kör

BAROMFI-UDVAR

Szerkesztői üzenetek

HÍMENEHÍREK. — *Elekcs Éva és Török László, Törökszentmiklós, jegyesek.* — *Kaczor Magdát eljegyezte Inczeffi Endre dr., Újpest.* — *Horváth Rózsikát eljegyezte Tarján Károly, Marosvásárhely.* — *Wagner Csöppit, a budapesti szentdomonkosrendi plébániatemplomban oltárhoz vezette dr. Lippay István, az Ipartestületek Országos Központja titkára.*

Varázslatos szépséget, soha nem sejtett vonzerőt, új szépséget, új fiatalságot jelent. Önnek, Asszonyom, egyetlen doboz Hormocith púder! A Hormocith púder több, mint jó — nélkülözhetetlen!

ÚJ KISMAGYAROK. — *Farkas Sándor* ref. lelkész és neje *Nagy Irén* Sárának, Érhátvan, Zoltán Mihály István kisfiúk született. *Kereszt szülők:* Nagy Magdolna és Farkas István. — *Asztalos Antal* és neje *Emmerling Loncinak*, Újpest, Ildikó Éva kislányuk született. — *Maksza István* és neje *Zombori Máriának*, Gyöngyös, kislányuk mellé István Bertalan kisfiúk született. *Kereszt szülők:* Fabricius Etelka és Kiss József. — *Oze László* m. kir. cs. törzs-örömmester és neje *Pálföldi Rózsikának*, Battonya, Lacikájuk mellé Rózsika Eleonóra kislányuk született. *Keresztanya:* Ferencz Nóra. — *Dr. Nagy Károly* miniszteri s. titkár és neje *Deák Sarollának*, Budapest, Péterkéjük mellé Zsuzsa kislányuk született. *Kereszt szülők:* Dr. Földesy László MÁV-titkár és felesége, Strazsek Róza.

Orvosok ajánlják az arebör szárazságát azonnal megszüntető VITAL-krémjét.

ÚJ KÖNYVEK

Könnnyű László, a fiatal magyar költő-nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, akinek verseit jól ismerik a Magyar Nők Lapja olvasói, *Ütszéli fák* címen gyűjtötte kötetbe és adta ki legújabb verstermekét. A dunántúli szülőföld, a magyar nép és a szenvedő anyák szeretete jellemzik ezeket az őszinte szociális érzéssel átszőtt költeményeket, amelyek formailag is teljes elismerést érdemelnek. Ebből a kötetéből is megállapíthatjuk, hogy **Könnnyű László** az új magyar líra egyik izmos fáklavívője lesz. — *Vadnai Dezső* 8—14 éves, fiúk részére írt színes, élvezetes és mindvégig érdekes regényt *Bimbi és Bolond kalandjai* címen, amely az ifjúsági irodalom egyik értékes alkotása. — *Bánvölgyi András* fiatal költő *Apám lábnyomán* című első verseskötönyvét a verskedvelők és az irodalom minden barátjának figyelmébe ajánljuk. — *Deák Tibor* a keleti fronton szerzett élményeit és emlékeit *Pro patria* címen adta ki. Öszinte magyar írásaival dicső emléket állított hősi halált halt bajtársainak.

Ma, amidőn a család tápláló, de olcsó élelmezése oly sok gondot okoz minden takarékos háziasszonynak, hasznos munkát kíván a Magyar Nők Lapja végezni, ha ráterelik olvasóink figyelmét azokra a lehetőségekre és egyszerű módokra, melyekkel Budapest villa- és kertvárosaiban, de különösen a fővárosszéli telepek kertésdvarain néhány tojóttyúk, kacsa, liba, sőt 4—5 húsnyúl tartása is megvalósítható.

Minden háztartásban akad néhány léc, deszka, miből néhány baromfi, kis állat tartásához szükséges ketrec, ő házilag is könnyen összerakható. A konyhahulladék, a kifőtt és vastagon hámozott burgonya héja, beázottat kenyérmaradék, apróra vágdaft és sóvízben megfőzött zöld-ség, cékla, kalarabé, stb. emberi táplálkozásra alkalmatlan maradéka, ami mind kitűnően értékesül a baromfi és kisállatok útján.

Ott pedig, ahol nyaralókert vagy gyümölcsös, esetleg éppen zöldség áll a háziasszony rendelkezésére, már rendszeres baromfi- és kisállattenyésztés kezdhető. Legelső kérdés, hogy milyen baromfit tartunk. Normális időben gazdaságosabb volt kultúrjajtákat tartani, ma azonban leginkább a nemesített parlagifajtákat a hasznóhajtok, mert takarmányozásuk jóval olcsóbb, tojáshozamuk pedig alig marad el ma a kultúrjajták mögött.

A hosszú, napfényes ősz s a decemberi jődök alatt baromfiaink állandóan a szabadban kapirgálhattak a tarlón, réteken, konyhakertben, gyümölcsösben ásás vagy szántás közben jelentékeny mennyiségű mag- és rovarleletet tudtak összeszedni. Minél hidegebbre fordul azonban az idő, annál kevésbé lesz módjuk táplálékukat a szabadban megkeresni s annál erősebben kell a tenyésztőnek a zsák fenekére nyulni. Mert tojástermelés kizárólag rendszeres takarmányozás mellett érhető el, minthogy az állat a létfenntartáson felül elfogyasztott táplálékot tudja csak tojásképzésre felhasználni.

A redukált takarmányozás hatása megnyilvánul a betegségekkel szemben tanúsított ellenállóképesség erős csökkenésében is — ez az oka az országsszerte dúló baromfivész pusztításának — s más kellemetlen következményekkel is kell majd a súlyos takarmányhiány miatt számolni: túl hosszú vedlés, rossz kelési arány, stb., de úgy látszik, míg a háború tart, s a korlátosok fennállanak, de még a háború után is jó ideig csak a külterjes, úgynevezett tanyasi baromfitartás lesz rentábilis. Igaz, hogy az ilyen tenyésztetekben az évi átlagos tojáshozam 100—120 körül lesz csupán, ezzel szemben tavasztól őszig a takarmány alig kerül majd valamibe. Tulajdonképp csak november-től februárig lesz gondunk állományunk élelmezésére. Március folyamán már a gyümölcsösben, réten, szőlőben sok rovartáplálékot tudnak tyúkjaink összeszedgetni, nem is szólva az új sarjűről, mi a tojáshozam szempontjából igen fontos.

Minthogy a hasznát a nemesített magyar parlagi fajták külterjes tartása fogja majd kizárólag biztosítani tudni, tenyészítőink, kik eddig a kultúrjajtákra esküdtek, jobban megismerik s megszeretik majd a fehér, sárga, kendermagos vagy kopasztyúk magyar fajtákat is s tovább nemesítve sok oly jó tulajdonságukat örökítik át, állandósítják, mi eddig csupán egyéni, ingadozó volt.

Acsádi József

Egy nagyon régi előfizető. Nem lehet másként olvasni az ilyen levelet, mint mélyen elszomorodva és kétségbeesetten a gyermekek és a család sorsán, akikkel össze van forrva. Ha kivágják belőle, mint egy rosszindulatú, fekélyt, azok is szenvednek, akiknek nagy szerencsétlenségük, hogy tőle származnak. Ön sem érti és mi sem értjük, hogy mi történt. Igaza van: nincs lelkiismeretfurdalása. Pedig mennyi vezekelnivalója volna már eddig is. A férj nem is sejtí, hogy felesége, akit szegény sorsból emelt fel maga mellé s biztosít neki és három szép gyermekének a mai viszonyok között is kellemes szép otthonát, tühető ellátást, társadalmi állásának megfelelő ruházatkodást és szórakozást is, a feleség, mint anya és mint háziasszony felelőtes, könnyelmű, gyermekeivel, otthonával nem törődik, rábízta egy kis cselédre, félóra alatt ösz-zecsapja az ehedetlen, földlenül maradt ebédet s ő maga egész délelőttöt otthon kívül tölt, gyermekeire csak a kis cseléd és az Isten visel gondot. A gyermekek mindegyre betegeskednek. S mindezzel a férj még nem tud. De mi történik akkor, ha kiderül, hogy titkos útjai vannak s mert titkosak, éppen ezért aggasztók. A gyermekekkel nem foglalkozik, harisnyájukat meg nem stoppolja, ha killyukad, úgy jártaja őket. Kis lábukat feltűri, de nem bánja. Milyen anya az, — kérdezi — aki a mai időkben nem érzi kétségesen a felelősség súlyát és nem viseli méltósággal anyai hivatását. Hány asszony dolgozik a háztartásán kívül gyermekeiért, családjáért, hogy valamivel többet tudjon juttatni nekik és az éjszakájából, a pihenéséből vesz el, hogy otthonát is rendbe tegye. Ő pedig nem nélkülöz, a férj megkeresi a kenyeret, van kellemes otthona, szép gyermekek és egyiket se értékeli, nem becsúli meg. Így szől a levél, amelyet kivonatolva közlünk, talán véletlenül be-
lenéz ebbe a tükörbe s felismeri magát benne és megrettenve takarja el az arcát. Így néz ki, nem tagadhatja le magát s ettől az arcától nemcsak megijed, hanem meg is undorodik a jóérzésű, tisztalélkű ember. Ha van benne egy parányi nemes érzés és jószág, akkor hihetünk ebben a változásban, ebben a megundorodásban. Még visszafordulhat s talán a nyomokat is elfedi az idő pora, ha jobbik énjére hallgat.

O. Lili. Az ön helyében nem erőszakoskodnánk. Az élet sokszor azzal büntet a legkegyetlenebbül, hogy teljesíti kívánságunkat és megadja azt, amire nagyon

LEGYEN SZÉP! LEGYEN FIATAL!

Tartson Vitacit Széptűkúrárt!

VITACIT ARCPAKOLÁS (arcfürdő-pép) egyedülálló különlegesség mitesszerek, tárgörpörök, pattanásahajlam, szepők és májfoltok ellen. Készlet széptűkúrához... P 11.19
VITACIT BŐRTÁPLÁLÓ (hormon-krém) elhárítja a ráncokat! Valóságos áldás a száraz, érzékeny arcnak és nyaknak. Kosmetikai minőség! Széptűkúrához nagy tubus P 10.76

Jobb vidéki szakszövetekben is kapható!
Budapesten csak nálunk: Loránd kozmetika, Mussolini-tér 3. Vidékre utánvéttel, ingyenes Széptűkúra Tandocsát-val küldjük.

Háborús **SAKÁCSKÖNYV**
300 pompásabbnál pompásabb recept. Gyakorlati értéke felmérhetetlen. Hogy és mit főzhetünk jegynélküli anyagokból? Ára 5.30 pengő.
Megrendelhető:
Farkas könyvkiadó, Bpest., Desseffy-utca 40

Karlsbadi ivókúra otthon!

KARLSBADI MÜHLBRUNN

eredeti természetes gyógyviz

**Máj-, epe-, gyomor-,
bél- és anyagcsere-
betegségek
természetes
gyógyszere**

Orvosi tanács
kikérendő

Ismertetővel
szolgál:

**ÉDESKUTY RT.
BUDAPEST
ERZSÉBET-TÉR 8**

vágytunk. Aztán, ha teljesült és belátjuk, hogy mennyire oktalanság volt a kérés, amire anyai sóhaját és könnyet pazaroltunk, akkor önmagunk előtt szégyenkezve vallhatjuk be, hogy tévedtünk. Az élet hasonlít regényhez, szindarabhoz, mozihoz is, csak hogy tulajdonképpen akkor kezdődik, amikor a regény vagy szindarab befejeződik. A házasság után. Önök is eljutottak a végső kibontakozáshoz. A csinos, csezs, kedves fiatal leánynak könnyű volt meghódítani az ötvenes évjáratú férfit.

Parfumkuli

az ideális zsebillatszóró

Ehhez a hódítási sikerhez ő hozzá volt szokva, de tovább soha nem ment, megőrizte függetlenségét, ezt a jól vértelt integritást nem adta fel és amint kitűnik, most is ragaszkodik hozzá, a szerelem sem hatolhat át rajta. A makacs ellenállás védekezés. Feltételezhetjük, hogy a nagy karkötőbűség az ok, ami visszatartja a további lépéstől. Talán félti önmagát és félti őt is. Ő, mint tapasztaltabb tudja, hogy a legforróbb szerelem is kihűl s a tavasz meg az ős nem valók egymás mellé. Tudja ő jól és érzi is, hogy őn mellette úgy hatna, mintha a leánya volna s elég okos és tiszta fejű ahhoz, hogy felmérje ennek a kapcsolatnak következményeit. Elhisszük, hogy szép és romantikus volt mindkettőjük számára ez a tiszta, fehér szerelm s mint emlékszem, még kedvesebb lesz. Egyikük sem fog nagyon szenvedni, ha megszakad s különösen őn egy

Reggelire -
uzsonnára

SALVE
tápszer

Kicsinek -
nagyoknak!

fiatal férfi mellett találja meg azt a boldogságot, amelyről most ábrándozik. Higgye el, a férfiak semmihez és senkihez sem ragaszkodnak annyira, mint a saját kényelmükhöz s aki ki akarja őket zökenteni a megszokott kényelmükből, nem sok esélye lehet náluk, merő mindennél jobban féljük szabadságukat. Neki csak szellemi szórakozást jelentettek az okos beszélgetések, eszmecserek, viták s valószínű, nem is akarta, de nem is sejtette, hogy a kislány más tereteket forgat a fejében. A parázs azonban mind nagyobb területen átütösedett s a vallomás mégis, minden óvatosság ellenére, megtörtént. No, most mi lesz? - tette fel magának a kérdést. A válassz késett, a találkozások megrázkálták és azt hisszük, el is fognak maradni egészen. Ismételjük, ne erőszakolja a dolgot. Ő tudja, hogy nincs folytatás, a regény befejeződött, nem úgy, mint a szindarab, vagy moziban, hanem úgy, ahogy az élet diktálja. Ha az embert nem piszkálná a hiúság, rávágna: rendben van, de a hiúságnak is meg kell fizetni a taxit s csak ha ezen túlestünk, akkor valljuk be, hogy egy tapasztalattal gazdagabbak lettünk.

*

Levél Oroszországba

Apuskám! Drága!
Küldöm ezt a levelet utánad
Oroszországba!

Mióta elmentél Anyuska sír és minden este leveleket írsz és elmesélsz, hogy most messze, távol jégkunyhóban álmodol fiacskádról, körötted puskák, szuronyok hegyén süttet halált jelent a tűz, a fény... és ilyenkor nagyon féltelek és sírva alszom én is el... pedig jó vagyok és mindig várlak. Kérdelek, ha levél jön Anyuskának, mikor jössz haza, mit hozol nekem? Oroszországból, túl a hegyeken?

Apuskám, drága, ha elindultatok, hozzál nekem fényes, gyémánt csillagot, aranyos trombitát, hogyha megtűntem, Anyuska többé ne sírjon, egy kis lovat, ragogó szeműt, lobogó sörényű, fekete színű...

De ha már jöttök és hideg van, ott is nem éred el a csillagot, a trombitát, a kis lovat, ott is hagyhatod!

Csak hozd vissza két erős karod, a jó Eszénke úgy hozzon vissza, hogy ne legyen semmi bajod!

DOMJAN ALBERT

*

Felkérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az előfizetési díj külfélszor nevüket és lakcímüket olvashatóan szíveskedjenek feltüntetni a csekkszelvényen vagy postautalványon, mert az olvasható írás nemcsak a könyvelés munkáját könnyíti meg, hanem a reklamációval járó postaköltségektől is mentesíti előfizetőinket. Címváltozás bejelentésekor a régi lakcímet is kérjük közölni.

Elmúlt hetekben olvastuk az egyik színházi lapban »Örökifjú« nagy művésznőnk nyilatkozatát: A művésznő kizárólag VITAL-kremet használ.

Soha nem sejtett szépséget, új fiatalaságot, új vonzóerőt varázsol arcára. Asszonyom, a Hormonith B. krém, amelynek használata nem luxus, hanem szinte kötelesség minden szárazbőrű nő számára.

A búzakötvény egyszermindenkorra mentesít minket a tartalékolás gondjától, mert adva van az értékpapír, amelyben a pénz úgy helyezhető el, hogy bármely napon forgalomba hozható. Semmi szükség nincs tehát a jövőben a bankje-

Durdilly
ajakkrém

Minden színben, minden alkalomra

Ara: P 7.50
betét: P 3.81

Magyar gyártmány

gyek teaurálására, nincs szükség arra, hogy a poigárság a jövőre való tartalékolás jogaimén összegyűjtse a bankjegyeket és ezek összegyűjtése révén fölöslegesen meghuzzassa a bankjegyalományt. Senki sem védekezhetik tehát a jövőben azaz, hogy bankjegyet háború utáni befektetés céljaira tartogattja. Erre a célra a búzakötvény vásárlása sokkal jobban megfelel.

»Orgonavirág« jellegű levél van a kiadóhivatalban. Tulajdonosa közölje címét, hogy továbbíthassuk.

Budapesti tartózkodása alkalmával látogassa meg Kállay Ibolya kozmetikai intézetét, Rákóczi-út 25.

Egyedül Privát szórakozására, unaloműzésre jók kis versei, de nem irodalmi értékű költői alkotások.

NEOKRATIN

Fogfájás ellen

Kapható gyógyszerárakban

TOLLAT INGYEN

sehol sem kap, de a legjobb minőséget nagy választékban és a legolcsóbb árban, teljes szavatosság mellett szállítja **VIGH JÓZSEF** ágytoll vállalat

Kiskunfélegyháza, Szent János-ter
Kíváncsi mintákat, érzégyéket díjtalanul küld

Kobona

Gond, idegesség, fáradtság csökkenti a munkacérot. A Kobona biztosan legyőzi a fáradtságot és depressziót.

Miért használ oly sok nő éppen Hormon-csökkentőt? — Mert most is, változatlanul, kitűnő minőségben készül! Szokatlanul nagy és áttűtő sikerének ez az egyik titka.

PAMÁSZON

A jellegű hirdetésekre válaszoló olvasóinkat kérjük, hogy a levélhez 30 fillér értékű postabélyeget mellékeljenek (ne ragasszák rá!) mert különben a nagy tömegben érkező leveleket nem továbbíthatjuk.

Vennék zongorát, vagy pianinót azonnali fizetéssel **Virágüzlet**, Budapest, V., Pozsony-út 1. Telefon: 115-934. Vidékről is.

Egyedüli biztos hatású **DEVA** szőrtelenítő kozmetikai szerek: a krém, fiatalító krém, szárított arcmosó krém Kapható: **DEVA**, Surd, Somogy megye

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898. VII. VAS UCCA 14

P. D.-né, Sajnos, nem biztathatjuk. Verselési kísérletei nem sikerültek. Oszupán közhelyek új, gyöngébb fogalmazásban. Nem közölhetők.

FIGYELMESE
Ajánljuk **Rákóczi-át** újság Zongoratermet. Rengeteg zongora, pianó vásárolható legcsökkentebb részletre is. Olcsó tanulószongora.

KÉSZPÉNZERT vennék zongorát, pianinót: Erzsébet-körút huszonhat, Fenyőné. Telefon: 222-462.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásomban megszállás olcsón. Fűgyezzőnő, Orczy-út 40. sz. I. em. 10.

ZONGORAK, pianinók, világmarkások, legolcsóbban, részletre is. Fenyőné zongoratermetben: Erzsébet-körút 26. Bézongorát olcsón. Telefon: 222-462.

ELSŐBENDŐ szabású ruhákat, kosztümöket, kabátokat, legzsebb kivitelben készit, méltányos árt, vidékre is. Kovács Mihályné divatszalonja, Budapest, VI., Teréz-körút 15. IV. emelet 35.

KIFOGÁSTALAN úriemberrel levelezem, középkorúval „Valakire várok” jellegű leveleket a kiadóba kérek.

FÜGYEYZŐ 23 éves szép, csinos leánya részere oldeveles segédfügyezy ismerettségét keresi. Jelige: »Biztos jövő.»

RAJZOLNI tanítanom gyermekét 15 évesit és rávezetném a tudatos művészi látásra. Akadémiai előkészítés. „Fiatall festő” jellegű érkező leveleket a kiadóba továbbit.

MODERN, iródatmat kedvelő nő vagyok, hasonló társnót keresek. »Irodalom» jelige.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 60 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 1.20 P. Jellegű hirdetésekre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 3.— pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

BUNDÁK legolcsóbban, alkákások jutányos **KÓKAY ENDE** szűcsmesternél, Vilmos császár-út 10. Telefon: 396-784.

ELZOLOGOSITOTT ékszerrel, edzistjeit kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Brilljánst, edzistjeit legmagasabb áron veszek: Baross-ékszerház. Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljón: 140-969.

ZONGORÁT vagy pianinót azonnali készpénzfizetésért, sürgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

KOMOLY, 16 éves, csinos, szőke kisleány, négy középiskolát végzett, keresi hozzáillő, komoly állású és komoly foglalkozású fiatal emberek társaságát. Fényképes leveleket várok. Jellegű: „Dunántúl lakom”.

MAGÁNYOS úriasszony séta társalkodója lenne úri-nőnek. Jelige: »Budapest».

FÜCSEI HAZHOZ menne öskeresztény érettségizett titkárnő. »Titkárnő» jellegűe kér levelet a kiadóba.

INTELLIGENS, csinos, vagyonyos nő férjhez menne 38-50 év közötti úriemberhez. Leveleket »Magas» jellegűe kiadóba kérek.

KAT. úriéleány férjhez menne 40 éven feülű üzvegy, gyerekes úriemberhez. Leveleket: »Gyermekszertő» jellegűe a kiadóba kérek.

SZEPSEGÁPOLÁS jutányos áron a „Florisa” kozmetikai intézetben. „Florisa” készítményeket vidékre is készségeggel küldünk. Díjtalan tanácsadás, levél útján is. Cégtulajdonos: Varga Teri, Budapest, VII., Károly-körút 1. Telefon: 226-536.

ÉLETTÁRSAT keresek minisztériumi vagy rendőrségi tisztviselő leánykém személyében. »30 éves állami tisztviselő» jellegűe kérem a válaszokat.

KIBÁNDULÓ partnert keres 21 éves tisztviselő. »Komoly 362. jellegűe.

HAZASSÁG céljából megismerkedne vidéki tisztviselő-nő, havi 800 pengő jövedelemmel 40-45 éves komoly diplomás úrral. Leveleket »Egyedül vagyok» jellegűe kérek.

LEVELEZNE sebesült vagy frontharcos, intelligens férfivel, hozzáillő, komoly leány. Házasság lehetséges. »Vadvirág» jellegűe küldött leveleket a kiadó továbbit.

32 ÉVES, kinevezett állami tiszt, fivérem részere keresek róm. kat., jómódú úri leány feleséget. Levelet »Hymen» jellegűe a kiadóba kérek.

GSNEMES, fiatal, csinos, fővárosi, jönevű ügyvéd ügyész benősné. »Földirtokos család» jellegűe kérem a leveleket kiadóba.

FELSŐBUHA és fehérmérfi varrónő házakhoz ajánlókzik. Napi 12 P és ellátás. Györfly Lenke, Kispeszt, Tűzharcos-utca 1.

KÉT KÖNYV! ARIADNE: »Mit mond a kéz?» A tenyérjölés tudomány. Ára: 3.80 P. **BOROSS:** »Jórió asztrológiai álmoskönyve.» Ára: 3.80 P. Postaköltség könyvenként 20 fillér. Utánvéttel 1 pengővel több. Magyar Könyvkiadó, VIII., Kőlcsey-utca 4.

SZEP vidéken bérelnek penziót vagy ennek megfelelő nagyobb kertesház használatért eltartanak, gondozni idősebb keresztény urat vagy hölgyet. »Jólelkű» jellegűe a kiadóba.

DOKTOR, intéző, nőm venne földirtokos leányt. »33 év» jellegűe leveleket a kiadóba kérek.

SZERETI a szép ruhát? Olcsó lesz, ha maga varrja! Tanuljon szabni Bálintné-től, Vas-u. 19. — Telefon: 349-478. Hat hét múlva önállóan szab.

60.000 ÉRTEKŰ ingatlanal férjhez mennék tisztviselő, vagy hadirokknant tiszthoz. »38 év» jellegűe leveleket a kiadó továbbit.

36 ÉVES csinos, róm. kat., gazdag árvaléány férjhez menne biztos létalappal bíró intelligens férfifűhoz. Leveleket »Pusztán lakom» jellegűe kérek.

21 ÉVES, magas, barna leány számára ismeretség hiányában ezúton keresem. róm. kat. vallású, lelkiileg finom, komoly, lehetőleg gazdasághoz értő férfi ismeretséget házasság céljába. Válasz fényképpel »Falus virág» jellegűe a kiadóba kérek.

LEVELEZNEK házasság céljából 40-50 közötti úriemberrel, aki szintén meghitt családi otthonra vágyik. »Szeretném, ha szeretnének» jellegűe választ a kiadóba kérek.

MENYASSZONYI, vőlegényi estélyiruhák kölcsönzése. Öskeresztény vállalat. Angala kölcsönzőszalon, Budapest, VIII., Tavaszmező-u. 1. Telefon: 349-533.

SZABASZATOT és női ruhavarrást gyorsan és eredményesen tanit, jutányosan. »Rózi» angol és francia divatszalon, IV., Reáltanoda-utca 19. I. 15.

OTTHONT nyújtanék 14-18 éves középiskolát végzett jobbhaból való, keresztény leánykam, fényképpel ellátott levelet kér Korba József, Nyiregyháza, Kótajai-utca 3.

Feladó szerkesztő és kiadó:

Papp Jenő.

Késiratokat, kitételeket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvételre és közlése tilos. Hirdetési díj mm sorokként 1.20 pengő. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása. Feladó: Kárpáti Antal igazgató.

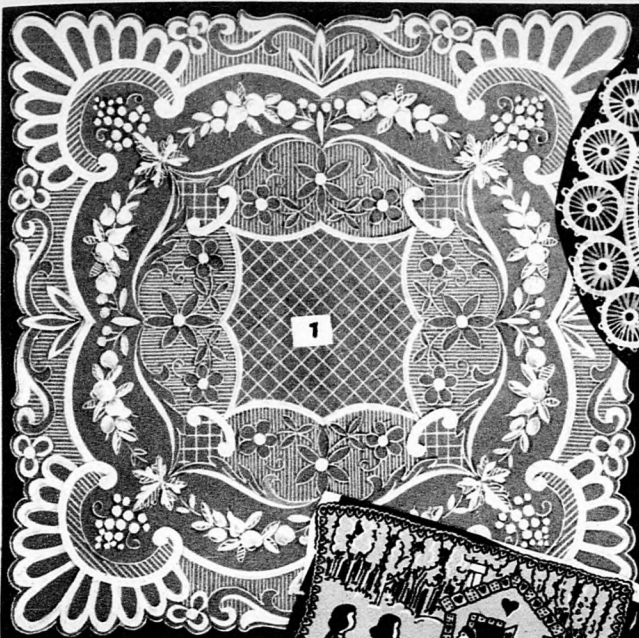
Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénztári csekk száma: 20.354. Előfizetési ár: egész évre 36 pengő, fél évre 18 pengő, negyed évre 9 pengő, egy óra 3.30 pengő. Egyes szám ára 1.10 pengő.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TÉRE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 187-342. FÜCSEKIADÓHIVATALOK: KOLOZSVÁR, KAZINCZY-UTCA 20, DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, SZEGED, FODOR-UTCA 22, SZABADKA, PRÁGAI HID-UTCA 56, ÜJVÉDEL, DEÁK-TÉR 3, I., MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13.

SZERKESZTI

PAPP JENŐ

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 48 pengő, fél évre 24 pengő, negyed évre 12 pengő. A lap egy negyed évnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

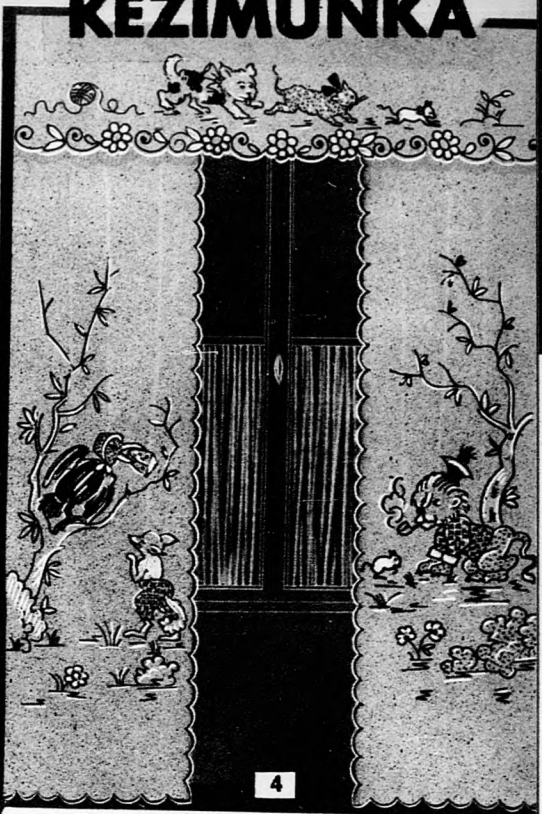
1

2

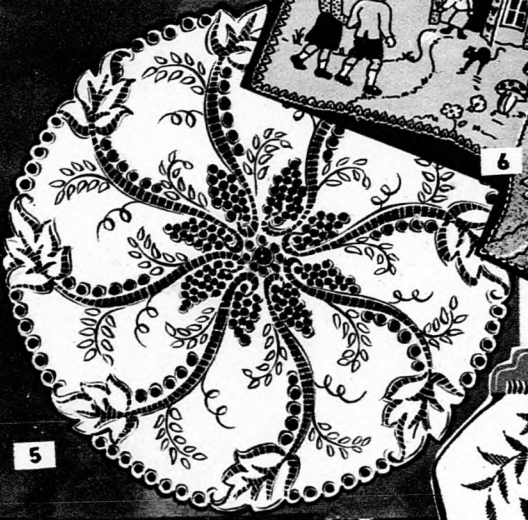
3

4

6

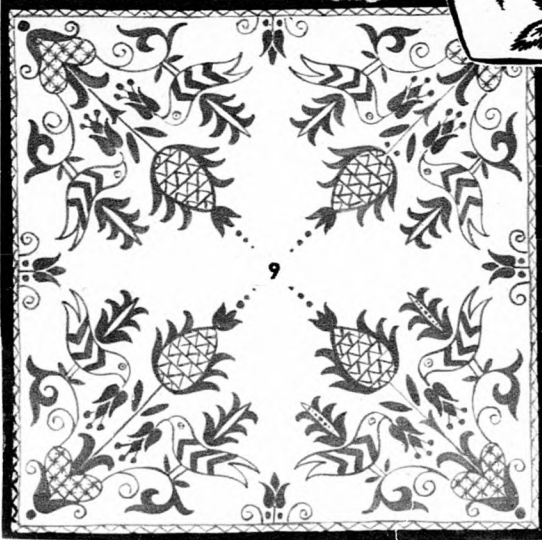
5

7

8

9

a mesetartalmú mintája, amelyet megfelelő színű mosható anyaggal hímelve és szálöltéssel készítettük.

5. MILIÓ. Jóminőségű fehér vászonra előnyomatva, angol madeira-hímzéssel készítettük el.

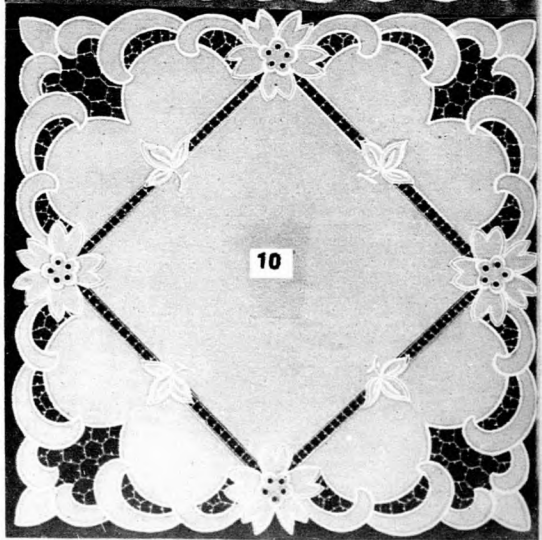
6. DIVANY- ÉS SZÉKPARNAK gyermekszobába. Ugyanazon anyagból készítettük, mint a függönyt. A párnának is mesét ábrázol a rajza és a mintának megfelelő színes anyaggal hímizzük.

7. NYARI TASKA nyersszínű vászomból. A virágok élénk piros, a levelek zöld, barna vagy fekete anyaggal, hosszú öltéssel készítenődök. Fafogantyúja szintén pirosszínű. Házilag elkészíthető.

8. TALCAKENDŐ. Maradék vászonanyagot felhasználhatunk hozzá s az előnyomatott mintát angol madeira-hímzéssel készítettük.

9. MAGYAROS MINTAJÓ ASZTALTERITŐ. Nyersvászonra előnyomatva, középkék vagy piros pamuttal, tömött hímzéssel és szálöltéssel varrjuk.

10. RISELŐ-HIMZESZ ASZTALKÖZEP. Finom vászon az alapanyaga. Fehér hímzőanyaggal varrjuk, a minta szerint.

10

1. TOLL EBEDLŐASZTALTERITŐ, fehér- és három-árnyalatú ekrű gyapjúfonálhímzéssel és szálbehúzással készítve.

2. HORGOLT VITRINTERITŐCSKE. Külön-külön horgoljuk a csillagokat és a közép négy nagy levelét s végül horgolt pálcikkal összeállítjuk.

3. NYARI TASKA SZÍNES VASZONBÓL, fafogóval. Házilag előállítható.

4. VASZONFÜGGÖNY GYERMEKSZOBABA. Érdekes

A jó könyv

A LEGBECSESEBB ÉS LEGMARADANDÓBB ÉRTÉK

A MUZSA-kiadványok sorozatában a legkiválóbb szórakoztató irodalmi művek mellett súlyt helyezünk esetről-esetre a háziasszony és anya kimeríthetetlen feladatának, a háztartásvezetés, főzés, társadalmi szokások, csecsemő-gondozás, gyermeknevelés stb. kérdéseinek korszerű ismeretek és pedagógia alapján megvitatására is. Ezúttal két kiváló nélkülözhetetlen szakkönyvet és két kiváló író páratlanul élvezetes, lenyűgöző regényét különösen ajánljuk olvasóink figyelmébe. E négy olesó könyv közül egy sem hiányozhat a család könyvtárából.

MUZSA KÖNYVEK

M

FENDRIK FERENC
HA SZÁMŰZIE A SZEBELMET

Ára 3.20 pengő

A kiváló fiatal író pompás életregénye a szív legizgatóbb problémáját: a szerelmet és annak több generáción keresztül megnyilvánuló hatását lenyűgözően érdeklesen és meglindítóan rajzolja meg, ebben a mindig időszerű művében

MUZSA KÖNYVEK

M

GYOMAY GYÖRGY
SZEBELEM A SÓRATJÓ-DŰLÓN

Ára 3.20 pengő

Tanya tanítól állást vállaló fiatal úrlány regényesen és meghatóan küzdelmes életét, emberfeletti barátságát és a romlott és romlatlan tiszta szerelem nagy-szerű époszát igazl írói művészetével, elevenen vonultatja el az olvasó előtt

MUZSA KÖNYVEK

M

SZENTPÉTERY AGNES
EGYETLEN KINCSENK. A GYERMEK

Ára 3.20 pengő

Asszonyokat érdeklő több nagyszerű könyv szerzőjének legújabb művének, mint a címe is jelzi, a gyermek a társadalmi életben való részvételének első percétől tízéves koráig. E könyv az anya feladatát ismerteti a születendő csecsemő világrajövetelének első percétől tízéves koráig. A kiváló író és komoly tanulmány alapján hozzáértéssel ismerteti meg az anyákat a gyermek fejlődésével összefüggő összes tudnivalóira. Anyák iskolája ez a könyv, ak felelősök a gyermekért. Komoly ismeretekre tanít, amelyből minden nő önmaga előtt kell, hogy kitüntetéssel vizsgáljon

MUZSA KÖNYVEK

M

SZENTPÉTERY AGNES
HÁZTARTÁSI TANÁCSADÓ

Ára 3.20 pengő

Harmadik bővített kiadásában most jelent meg. Az elfogyott két kiadás bizonyítja a könyv rendkívül értékét és nagy sikerét. A háztartásvezetés mal nehézségeiben mindenre kiterjedő biztos tanácsokkal szolgáló katalógus. A könyv, amely tartalmazza a háztartásvezetés összes tudnivalóit, valamint korszerű ételreceptek, étrend összeállítását, felszolgálást, vendégfogadást, stb., megmutatja a háziasszonyt munkája helyes beosztására is

A könyvek ára előre küldendő, utánvétellel nem szállítunk